

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

Charita

leden, únor 2020

TŘI KRÁLOVÉ NEJEN V ULICÍCH ZLÍNA. „Tak tady to je, pánové! Tady je to veliké město, úrodný kraj, tady jsou ti dobří lidé...“ rozplývali se Kašpar, Melichar a Baltazar předtím, než vyrazili s koledou do nitra Zlína. A nebyli jediní. V celé Arcidiecézi olomoucké koledovalo letos pro lidi v nouzi téměř 17 500 králů. Více se dočtete na str. 25.

Foto: Pavla Romaňáková, Charita Zlín

obsah

Duchovní slovo:

Smířte se s Bohem, vyzývá papež František.....2

Zprávy z arcidiecéze:

Naše dobrovolnice Veronika získala Cenu Křesadlo.....2

Koledníci dostali požehnání.....2

Od pracovního stolu do tříkrálového kostýmu.....4

Arcidiecéze olomoucká: králové vykoledovali rekordních více než 32 milionů korun.....5

Postní almužna pomáhá nejen lidem v nouzi. Získají i ti, kteří si odříkají pro druhé.....6

Zprávy z Charit:

Moravská Třebová, Nový Hrozenkov, Olomouc, Otrokovice, Šumperk, Uherský Brod, Valašské Meziříčí, Vsetín, Zábřeh, Zlín.....7

Humanitární pomoc:

Chudé ukrajinské děti prožily kouzelné Vánoce.....30

„Projít se“ Ukrajinou a jejími kontrasty.....31

Haiti 10 let po ničivém zemětřesení.....32

Na Haiti je větší klid. Děti se dočkaly školy i Ježíška.....34

Děti z České Třebové navštívily Charitu.....35

Jak se žije na Haiti, ukázalo povídání, fotky i videa.....36

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci,

na začátku postní doby se s vámi chci podělit o myšlenky papeže Františka, které jsem převzal z jeho „Poselství k postní době 2020“, na téma „Kristovým jménem vyzýváme: Smířte se s Bohem!“ (2 Kor 5,20)

Milé sestry, milí bratři,

i v tomto roce nám Pán dopřává příhodný čas, abychom obnovili své srdce a připravili se na slavení velikého tajemství smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista, které je základem křesťanského života, jak osobního, tak komunitárního. Je třeba, abychom se v mysli i v srdci neustále vraceli k tomuto tajemství. Poroste v nás měrou, jakou se necháme zapojit do jeho duchovní dynamiky a jakou svobodně a velkodušně na ně odpovíme.

1. Velikonoční tajemství, základ obrácení

Křesťanská radost tryská z naslouchání a přijetí radostné zvěsti o Ježíšově smrti a zmrtvýchvstání: *kérygmatu*. Shrnuje tajemství lásky, která je „velmi reálná, velmi pravdivá, velmi konkrétní, takže nám nabízí vztah upřímného a plodného dialogu“. [1] Kdo věří v toto poselství, ten odmítá lež, podle které jsme si darovali život sami, zatímco se ve skutečnosti rodí z Otcevy lásky, z jeho rozhodnutí darovat život v hojnosti (srov. Jan

10,10). Pokud však budeme naslouchat svůdnému hlasu „otce lži“ (Jan 8,44), riskujeme, že se propadneme do propasti, kde nic nemá smysl, že zakusíme peklo už tady na zemi, jak to bohužel dosvědčují mnohé dramatické prožitky jednotlivců i společnosti.

V této postní době roku 2020 bych se proto chtěl na každého křesťana obrátit slovy, která jsem napsal mladým lidem v apoštolské exhortaci *Christus vivit*: „Pohled na rozepjaté paže ukřižovaného Krista a dovol, ať tě stále znovu zachraňuje. A když přijdeš vyznat své hříchy, pevně věř v jeho milosrdenství, které tě osvobozuje od viny. Kontempluj jeho krev prolitou s tak velikou láskou a nech se jí očistit. Tak budeš moci být vždy jako znovuzrozený“ (č. 123). Ježíšova smrt a jeho zmrtvýchvstání nepatří do minulosti: mocí Ducha Svatého je stále aktuální a skrze víru nám dovoluje hledět na Kristovo tělo a dotýkat se ho v mnoha trpících.

Celý text najdete na <https://www.cirkev.cz/cs/aktuality/200203poselstvi-svateho-otce-frantiska-kpostni-dobe-2020>

Smíření s Bohem, se sebou samým i s druhými lidmi vám o této postní době přeje a prosí o to Boha

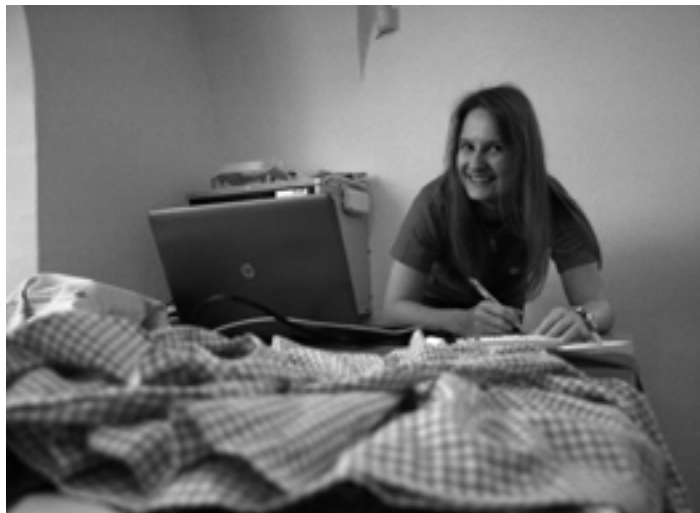
P. Bohumír

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Naše dobrovolnice Veronika získala Cenu Křesadlo

Olomouc – Veronika Hypšová obdržela cenu Křesadlo 2019 v kategorii Humanitární pomoc a rozvojové projekty. Křesadlo je cena pro „obyčejné lidi, kteří dělají neobyčejné věci“. Veronika ve svém volném čase vytváří metodiky pro Arcidiecézní charitu Olomouc, vede workshopy a šíří osvětu. Hodně tak dává dětem a mladým ve školách, kteří se dozvídají, jak mohou zlepšit kvalitu svého života i života lidí v okolí – třeba jen tím, že nebudou vyhazovat odpadky na ulici, umyjí si ruce nebo převaří vodu, aby si uchránili zdraví. Dozví se také, jak pomoci lidem v nouzi. Veronika obdržela kromě Křesadla také cenu pro dobrovolníky od Dobrovolnického centra Univerzity Palackého. Děkujeme jí za její pomoc...

Karolína Opatřilová,
ACHO

Koledníci dostali požehnání. Vyrázili na cestu jako kdysi Tři králové do Betléma

Hranice – Vydat se na cestu, hledat Boha, zanechat po sobě dobro... To vše mají společného urození Tři králové, kteří se přišli poklonit narozenému židovskému králi do Betléma, a také tisíce koledníků, kteří v korunkách či turbanech vyrázili do jednotlivých domácností s Tříkrálovou sbírkou. Víc jak 200 z nich dostalo v sobotu 28. prosince požehnání od biskupa Josefa Nuzíka v Hranicích. Tříkrálová sbírka mohla začít (1.–14. ledna 2020).

Před kostelem Stětí sv. Jana Křtitele postávali Jan, Anna a Magdalena. Všichni tři v barevných pláštích a s korunkami na hlavě. Přijeli z Hluzova. „Na Tříkrálové sbírce se mně líbí, že při koledě zpíváme a taky rozdáváme lidem radost. Na některých je ta radost i vidět – usmívají se, další nás chválí. Na žehnání jsme ale poprvé. A je to takové zajímavé, vidět, že nás králů je tolik...“ usmála se nejstarší Magdalena.

V kostele svítily vánoční stromky a zněl jímavý zpěv, všude plno. V předních lavicích zářily bílé, jindy zlaté nebo barevné koruny, někteří králové měli na hlavě zdobené turbany. Přítomné přivítal ředitel hranické Charity Jan Hegar. Slavnostní mše s žehnáním koledníků mohla začít.

Mši svatou celebroidl biskup Josef Nuzík. Připomenul, že právě v Arcidiecézi olomoucké vyšli do ulic koledovat pro potřebné první charitní králové. Bylo to před jednadvaceti lety, o rok později se sbírka rozšířila do celé České republiky. „Arcibiskup Jan patří mezi ty, kteří myšlenku tříkrálového koledování u nás vyzkoušeli a zavedli ji. Dnes u nás koledují tisíce koledníků, kolik jich vůbec je? To by nám mohl říct náš nejvyšší kněz, otec Mirek,“ přemítal biskup Josef.

Do popředí přichází prezident Arcidiecézní charity Olomouc Bohumír Vitásek. Je opravdu vysoký. „V diecézi koledovalo na 24 tisíc koledníků, když připočteme i ty, kteří skupinky doprovázeli. V celé republice to bylo téměř 90 000 koledníků,“ upřesnil.

„Vidíte, to je opravdu velké dílo,“ uznal Josef Nuzík „a vám, kteří jste se na tuto službu dali, patří velké poděkování.“

Hledat, objevit to pravé „bohatství“

Ze současnosti se posuneme o více než dva tisíce let zpátky. Jsme v Betlémě, kam zrovna přicházejí Tři králové. Podle biskupa Josefa je obdivuhodné, že se vydali na tak dalekou cestu. Urazili tisíce kilometrů, aby hledali narozeného židovského krále. „A to je pro nás poučení. Dnes jsou lidé jiní. Čekají, až Bůh přijde za nimi. Čekají, že je najde a zodpoví jim jejich otázky, že jim dá to, co si přejí... Tři králové se ale sami vydali najít Boha, narozeného židovského krále. A tím nám ukazují, že je dobré vydat se na pout. Člověk tak ukazuje Bohu, že ho hledá, že ho má rád a že ho potřebuje k životu. Tak schválně, koledníci, byl od vás někdy někdo na pouti?“

„My jsme byli na Hostýně,“ ozvalo se z předních lavic.

„No ano, tam se chodí často, není to daleko. A kde byli ještě další? Třeba až v Lurdech, v Římě nebo kde?“

„Na hřbitově.“ Ozve se další odpověď. Přestože ji chlapec sdělil se vši vážností, přítomní se pousmáli.

Zanechat stopu, dobro...

Tam, kde se Tři králové objevili, způsobili rozruch. Něco velkého ve světě se muselo stát, když přišli z daleka a přinesli vzácné dary - zamýšlel se biskup. „Také vy zanecháte svou stopu u lidí, které navštívíte. Dáte jim vědět o tom, že Ježíš žije a že skrze lásku k Ježíši chceme pomoci druhým lidem. Když odněkud odcházíme, ať už je to odkudkoliv, máme se snažit, aby po nás zůstalo dobré...“ pokračoval Josef Nuzík a neváhal přiblížit další myšlenku z příběhu Tří králů. Tři králové byli bohatí a moudří a přesto se vydali na cestu. „Nestačilo jim totiž pro život bohatství, hledali a toužili po nekonečném Bohu, tak to říká papež František. Mnoho lidí sní a touží po tom, aby měli víc peněz, větší dům, aby mohli cestovat a Tři králové toto vše měli a jejich srdce toužilo po nekonečném Bohu. Je totiž ještě jiné bohatství,“ řekl biskup a myšlenku rozvedl v dalším příběhu – o karavaně, která putovala pouští v nesnesitelném horku a došly jí zásoby jídla i vody. Jediné, co našla, byly drahokamy. Ty ale žízeň neuhasí...

Ať je Kristus světlem na vaší cestě k lidem

A nastala slavnostní chvíle. Požehnání. Koledníci se zvedli z lavic a zamířili blíž k oltáři. Bylo jich více než 200, přišli Hraničtí, ale přijeli také děti a mladí z Velké, ze Zábřehu, Zborova, Crhova, Valašského Meziříčí, Radotína, Drahotuší, Uherského Hradiště a dalších měst a vesniček. Nad jejich korunkami a šustícími pláštíky rozevřel biskup Josef ruce a žehnal. „Bůh nás povolal z temnot do svého podivuhodného světla, aby nás upevnil ve víře, naději a lásce. Ať vaše koledování provází svým požehnáním. Kristus se zjevil světu jako světlo svítící v temnotách, ať je světlem na vaší cestě

k lidem, abyste jim o Kristu vydávali svědectví. Kristus je světlem světa, jak to poznali také mudrci od východu, ať také vás dovede do světla věčné radosti. Požehnej vás a všechny přítomné věřící všemohoucí Bůh Otec i Syn i Duch svatý. Jděte ve jménu Páně...“ Dveře kostela se otevřely a na náměstí zavlály desítky plášťů. Je to síla, tolik dobrých duší, těch, kteří za pár dní putovali dům od domu a koledovali pro lidi v nouzi. Ještě společné foto, a pak proudy králů zamířily do nedaleké sokolovny. Charita Hranice tam pro ně přichystala občerstvení, hudební vystoupení, žonglování a další zábavu. „Děti si tu například můžou vytvořit placku s motivem Tříkrálové sbírky. Stačí si vybrat obrázek, který si připnou tak, jak je, nebo si jej vybarví,“ řekla koordinátorka akce Radka Andrýsková a ukázala na bezpočet obrázků. Byly mezi nimi figurky Tří králů,

koruna, čepice, zvoneček, betlém nebo třeba i animovaná postavička Goofy. „Stačí si vybrat,“ pousmála se Radka Andrýsková. Sedmiletý Vašík z Valašského Meziříčí si vyrobil hned dvě placky. Na jedné je koruna a na druhé logo Charity s 20. výročím. „Placku s korunkou dám mamce a tu s výročím si připnu na triko. Mohl bych si ji vzít i na koledu. Chodím jako král už od malička,“ řekl chlapec.

Děkujeme všem našim koledníkům, kteří každý rok vyrazí za jakéhokoli počasí k lidem, aby pomohli potřebným, aby nabídli možnost udělat dobrý skutek a také rozdávali radost. Přejeme jim šťastnou cestu.

Karolína Opatřilová, ACHO

Foto: K. Opatřilová, Pavel Langer, Člověk a víra

Od pracovního stolu do tříkrálového kostýmu. I Arcidiecézní charita Olomouc se vydala na koledu

Olomouc – Zpěv, žestě, klapání koňských kopyt a hned šest králů. Takhle začala koleda Arcidiecézní charity Olomouc a Charity Olomouc v pondělí 6. ledna ráno před katedrálou sv. Václava. Koledníci se společně poklonili narozenému Ježíši a po modlitbě se vydali prosit za lidi v nouzi a další potřebné. Těm, které navštívili, přinášeli požehnání, radost a jako pozornost bílé zlato, tříkrálové kalendářiky a špetku kadidla na provonění domova.

Zdobené barevné pláště, koruny a turban letos oblékli ředitel Arcidiecézní charity Olomouc Václav Keprt, její prezident a duchovní Bohumír Vitásek i metodik v oblasti IT Vojtěch Krystek. Na cestě je doprovázela omamná vůně kadidla. „Kadidelnice se používala už dávno při náboženských oslavách, ale i k očistě a ochraně nejrůznějších míst a prostor. Vůně pak stoupá vysoko nad nás, až k Bohu,“ říká prezident Charity Bohumír Vitásek.

Prvním zastavením Tří králů je sídlo krajských policistů, kde je vítá ředitel Tomáš Landsfeld. Pomáhat a chránit, policisté mají s koledníky přece jen něco společného.

Poté koledníci zamíří na krajský úřad. Před nimi se tyčí hned dvě vysoké budovy plné kanceláří. „My Tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví vinšujeme vám“ ozve se z kanceláře hejtmana Ladislava Oklešťka. Také on sbírku podpoří.

Králové zamíří i k náměstkům Milanu Klimešovi a Daliboru Horákovi nebo na sociální odbor a do dalších pater krajských budov. V chodbách po nich s vůní kadidla zůstane ještě radost a také požehnání KřtM†B† nade dveřmi.

Hvězda dovede mudrce i do garáží hasičů Olomouckého kraje. „Přišli jsme vám zvěstovat radostnou novinu, že se narodil náš zachránce, Ježíš Kristus. A přejeme vám do nového roku hojně

zdraví, a ať je komplexní, takzvaně biopsychosociální,“ usmívá se pod zlatou korunou Bohumír Vitásek.

Vedle něj stojí král Václav Keprt. „Urazili jsme už dlouhou cestu a na ní viděli spoustu utrpení. A tak vyprošujeme pro trpící a potřebné nějaký ten peníz,“ říká.

A spousta rukou vhadzuje do pokladničky další peníze. Králové děkují a žehnají všem přítomným a také hasičským autům, které je přivážejí do dramatických situací, aby pomáhali, zachraňova-

li... Bílé KřmřBř tak přibude i na červené kapotě cisterny. Venku mezitím vysvitne slunce. Cvak skupinového foto a jede se dál. Tříkrálová skupinka vystoupá schody ředitelství ve Fakultní nemocnici Olomouc. „Teď to musíme rozdýchat,“ hlesne Václav Keprt a za chvíli králové opět vyrazí se zpěvem za hvězdou. Jedny dveře, druhé dveře a vítá je ředitel nemocnice Roman Havlík.

Na Tři krále čekají i na krajském vojenském velitelství. Také vojákům králové žehnají a také u nich prosí za potřebné. Pokladnička je již plná, bankovky je třeba poskládat do ruličky, aby si prorazily cestu dovnitř. A nejsou to jen příspěvky, kterými vojáci dělají králům radost. Připravili pro ně i kávu, čaj a vynikající štrúdl. Děkujeme...

Koleda se ozývá také v prostorách CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc. Zde králové potěší tamní kantory, kteří připravují do pracovního života nové sociální či humanitární pracovníky. Také oni neváhají udělat dobrý skutek pro lidi v nouzi. Poslední zastávkou je firma Espace Morava, se kterou Arcidiecézní charita Olomouc spolupracuje. Po příchodu králů zde zavládne veselí a překvapení pracovníci neváhají přispět do Tříkrálové sbírky. Výtěžek podpoří rozvoj domácí hospicové péče na Olomoucku, úpravy Azylového domu sv. Anežky pro starší nemocné lidi a také opravy a rozšíření hygienického zázemí pro lidi bez domova, kterým pomáhá Charita Olomouc.

Děkujeme všem dobrým lidem za podporu. Za to, že pomáhají tříkrálovým koledníkům šířit radost a naději dál, za to, že pomáhají...

Karolína Opatřilová, ACHO

Foto: Pavel Langer, ACHO

Arcidiecéze olomoucká: králové vykoledovali rekordních více než 32 milionů korun

Arcidiecéze olomoucká – Pomoc s opravou vyhořelého domu, který je aktuálně pro tříčlennou rodinu neobývatelný. Podpora novopečené maminky - té po zaplacení dluhů nezbyvají peníze na plínky, sunar a další potřebné vybavení pro dítě. Nákup schodolezu, který lidem na vozíčku umožní překonat úzké schodiště doma, na úřadě nebo u lékaře. To a mnohem víc bude možné díky štědrosti dobrých lidí a také ochotě téměř 17 500 králů, kteří vyrazili na koledu po celé Arcidiecézi olomoucké (Olomoucký, Zlínský a část Pardubického a Jihomoravského kraje). Výtěžek Tříkrálové sbírky zde čítá neuvěřitelných 32 216 419 korun. Podarilo se tak překonat loňský rekord o 2 387 514 korun.

Dne 14. ledna zpívali koledníci v ulicích naposledy. Nyní jsou pokladničky rozpečeteny, jejich obsah sečten. „Děkujeme koledníkům za to, že i letos přinášeli k lidem domů radost. Někteří se s nimi radovali z narození Pána Ježíše, jiné potěšil zpěv a úsměv a všem těmto lidem koledníci dali příležitost udělat něco dobrého

ho pro druhé, přispět na pomoc potřebným lidem. Peníze, které tříkrálové skupinky vybraly, jsou sečteny, ale co zkusit spočítat, s kolika lidmi se při koledování setkaly? Kolik bylo těch, kteří se stali o něco lepšími, protože dokázali přispět na pomoc potřebným?“ zamýšlí se prezident Arcidiecézní charity Olomouc a duchovní Bohumír Vitásek.

Tříčlenná rodina z Lobodovic přišla při požáru o dům

Jeden z rodinných domů v Lobodovicích zachvátil v lednu požár. Shořela střecha, elektrika, prostory jsou zakouřené a prolité vodou. Přesto je možné dům opravit. Pomůže s tím i Tříkrálová sbírka. „V domě bydlela tříčlenná rodina, která přišla o vše. Nyní přebývá ve škole, což jí zařídilo vedení obce, a veškeré věci má s sebou v pár taškách. Naše Charita těmto lidem koupila postele. Obec pro ně ještě vyhlásila sbírku, která zaplatí opravy domu. Přidáme i část vykoledovaných peněz, a to na zapojení nové elektriky,“ uvádí ředitelka Charity Kojetín Helena Gračková. Lidé na Kojetínsku letos přispěli Třem králům 121 802 korun.

Olomoučtí za domácí hospicovou péči a lidi bez domova

Charitu Olomouc podpořila Tříkrálová sbírka 2 000 000 korunami. Ty přispějí na rozvoj domácí hospicové péče v Olomouckém kraji, dále na rekonstrukci hygienického zázemí pro lidi bez domova a stavbu výtahu v Azylovém domě sv. Anežky. „V domově se staráme o nemocné a nemohoucí starší lidi bez přístřeší a pro ně je velmi obtížné zdolat tamní schodiště. Výtah velmi pomůže,“ zdůvodňuje mluvčí Charity Olomouc Eva Štefková.

Zlínskem vede přes 2 km tříkrálové pomoci

Ve Zlíně lidé přispěli do sbírky více než 2 330 000 korunami. „Pokud bychom vyskládali bankovky a mince pěkně za sebe, naměříme úctyhodných 2,063 kilometrů pomoci,“ vypočítává koordinátorka sbírky z Charity Zlín Pavla Romaňáková.

Zlínský výtěžek podpoří děti a mladé s diagnózou SMA a dystrofiemi, u kterých ztráta nervových buněk zapříčiňuje úbytek svalové hmoty. Díky Tříkrálové sbírce si užijí letní tábor. Zlínští myslí i na lidi se zdravotním či tělesným postižením. „Občas se obrazení na mou kolegyni s tím, že by potřebovali ze zdravotních důvodů pobyt v lázních nebo u moře a také někoho blízkého, kdo je tam doprovodí, což si nemohou dovolit. A právě na tohle jim chceme přispět,“ přibližuje Pavla Romaňáková.

Svitavská podpora rodin v nouzi a lidí na vozíčku

Ve Svitavách se podařilo vybrat přes 590 000 korun. Tyto peníze podpoří například rodiny s dětmi, které jsou tak zadlužené, že nemají peníze na jídlo nebo nenadále investice, jako je třeba rozbitá pračka. „Letos sbírka podpoří mladou ženu, které se zrovna narodilo miminko. Bydlí u své psychicky nemocné maminky. Když rodina poplatí všechny dluhy, nezbyvají jí peníze na plínky nebo sunar,“ říká ředitelka Charity Svitavy Vendula Kouřilová.

Podle ní výtěžek ze sbírky pomůže zaplatit ještě schodolez, který budou vozit s sebou pečovatelské k lidem s pohybovými obtížemi. „Pomohou tak klientům i do úzkých schodů u nich doma, nebo u lékaře a na úradech. Přístroj je zaveze dokonce až do auta,“

pokračuje ředitelka svitavské Charity s tím, že tuto pomoc ocení zvláště lidé, kteří se kvůli svému hendikepu vůbec nedostali ven.

Pomoc přímo doma pro lidi s duševním onemocněním na Strážnicku

Charita Strážnice hlásí 491 000 korun a letos otevře novou službu - Sociální rehabilitace pro lidi s duševním onemocněním. „Provozujeme sociálně-terapeutickou dílnu pro lidi s duševním onemocněním, ale tato služba je ambulantní, proto je třeba podobnou službu rozšířit i do terénu, aby se pomoc dostala také k těm lidem, kteří v důsledku své duševní nemoci nemohou do Strážnice přijet. Někteří z nich sedí celé dny doma u rodičů a je pro ně komplikované vydat se do společnosti. Doma jim pomůžeme rozhovorem, uspořádat si smysluplně den, s nácvikem péče o domácnost, popř. s vyřízením různých papírů,“ říká ředitel Charity Strážnice Zdeněk Bína. Služba podpoří duševně nemocné na Strážnicku.

Tříkrálová sbírka nezná hranic

Většina peněz (65 %) zůstává přímo v regionu, kde byla vykoledovaná. 15 % přispívá na činnost diecézního střediska (Arcidiecézní charita Olomouc). 5 % výtěžku putuje do celostátních projektů Charity Česká republika a dalších 5 % hradí organizaci sbírky. Posledních 10 % podpoří pomoc v zahraničí, například projekty Arcidiecézní charity Olomouc na Haiti a Ukrajině. „Chceme zakoupit garsoniér pro chlapce, který opustí dětský domov v Bortnykách a musí se postavit na vlastní nohy. Dále podpoříme jídelnu pro děti v nouzi v Lopatyně,“ vyjmenovává koordinátorka projektů na Ukrajině Khrystyna Novodvorska.

Záměry jednotlivých Charit posuzuje tříčlenná komise, ve které zasedají 2 zástupci Charity a 1 nezávislý.

Podrobné výsledky a využití Tříkrálové sbírky se dozvíte na www.trikralovasbirka.cz.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Postní almužna pomáhá nejen lidem v nouzi.

Získají i ti, kteří si odříkají pro druhé

Arcidiecéze olomoucká – Vcítit se do lidí v nouzi, podat jim pomocnou ruku, odříct si a tím mnohem víc získat. Třeba zdraví, nové poznání, klid v duši nebo jen dobrý pocit. Také to se skrývá za Postní almužnou, která pomáhá potřebným. Nejen věřící si v postní době odříkají pro chudé, nemocné a to, co ušetří, vhazují do postních krabiček. Tzv. „postničky“ obdrželi o Popeleční středě 26. února v kostelích. V Arcidiecézi olomoucké (Olomoucký, Zlínský a část Pardubického a Jihomoravského kraje) se jich letos rozdalo 23 660.

Loni dobří lidé v Arcidiecézi olomoucké do Postní almužny nastřádali 2 397 744 korun. Přesto Postní almužna není v pravém slova smyslu sbírkou. „Jde o způsob duchovní formace života věřících. V postní době, ve které více než jindy vnímáme Kristovo utrpení z lásky k nám, chceme více vnímat ty, kteří také trpí a mají méně peněz a možností pro svůj život než my. Chceme se přiblížit Kristu i jim tím, že si odřekneme něco, co nepotřebujeme nutně k životu (sladkosti, alkohol apod.) a odpovídající obnos dáme do postní kasičky. Podělíme se o dary, které od Boha dostáváme, s těmi, kteří jich mají méně,“ říká prezident Arcidiecézní charity Olomouc a duchovní Bohumír Vitásek. Charita pak ve spolupráci s farností použije vybrané peníze na charitativní účely. Podle Bohumíra Vitáskova duch Postní almuž-

ny pomáhá dospělým v prožívání postní doby a může ukázat smysl odříkání i dětem.

Každý rok si odříká sladkosti a šetří pro druhé osmnáctiletá Johanka z Uherského Brodu. „Když si člověk odřekne, co mu dělá dobře na žaludek, uvědomí si, jaký má nadbytek jídla. V ulicích míváme spoustu kaváren a restaurací a přitom jsou země, kde není jídlo a lidé mají hlad. Díky postní almužně si vždy uvědomím, jak se tu máme dobře,“ míní slečna.

Studená sprcha je nejen odříkání, ale posílí i zdraví

Z dětství si pamatuje příběh z jedné knížky. Byl o chlapci, který přišel k penězům a hned za ně nakoupil vše, co má rád. Pak si ale uvědomil, že se s nikým nerozdělil, že je lakomý. A litoval. Aby vše napravil, začal šetřit, třeba tím, že se začal sprchovat studenou vodou. „Lidé si nemusí odříkat jen sladkosti a jídlo, tak k pustu přidávám i studenou sprchu. A zůstalo mi to po celý rok,“ usmívá se Johanka a připomíná, že když si cokoli odpuštíme, tak nám to přinese i něco pozitivního. „Například, když se začneme sprchovat studenou sprchou, nejenže ušetříme, ale přestaneme bývat i nachlazení v době, kdy se mění počasí. A když se odnaučíme jíst sladkosti, přestane nám bývat špatně anebo objevíme třeba jinou potravinu, která chutná,“ uzavírá.

Uherskobrodsko: za rodiny ve finanční tísní

Člověk se může ocitnout v krušné situaci lusknutím prstu. František Bílek z Charity Uherský Brod už při své práci viděl mnohé. Loni podle něj Postní almužna na Uherskobrodsku zajistila na přechodnou dobu například rodinu, které zemřel tatínek. „Zůstala po něm maminka se čtyřmi dětmi a než se podařilo vyřídit veškerou administrativu a dostaly sociální dávky, ocitly se v nouzi. Bylo třeba zaplatit školní poplatky, například autoškolu jednomu z dětí. Dále jsme přispěli početné rodině, jejíž maminka je na mateřské dovolené a s výplatou tatínka se nedaří pokrýt všechny náklady. Díky almužně mohli dětem koupit nové matrace do postelí,“ zmiňuje některé příklady František Bílek.

Šumpersko: podpora chudých dětí, aby nebyly vyčleněné z kolektivu

Charita Šumperk loni pomáhala z postní almužny zejména zadluženým lidem, maminkám v nouzi a těm, kteří pečují o ne-

mocné příbuzné. Příspěvek uhradil potřebným třeba zimní boty, oblečení, jízdenky, nájem, odeslání doporučeného dopisu, nový občanský průkaz, jídlo nebo hygienické potřeby. „Postní almužna pomohla ještě zaplatit hippoterapii dítěti s handicapem. Jiným dětem jsme proplatili sportovní pomůcky anebo školní výlet, aby nebyly vyčleněné z kolektivu. Dále jsme zaplatili rekvalifikační kurz týrané ženě, což jí pomůže najít si práci a být soběstačná,“ upřesnila ředitelka Charity Šumperk Jana Bieliková. Podle ní bývají od lidí v postních krabičkách nejen peníze, ale také tipy na druhé, kteří potřebují pomoc. Charita se na potřebné ptá také kněží. „Díky za to, že se dozvíme o dalších lidech v tíživé situaci, kterým pak můžeme podat pomocnou ruku,“ dodává Jana Bieliková.

Olomoucko: pomoc týrané mamince tří dětí

Charita podpořila na Olomoucku celkem 90 rodin se 110 dětmi a 20 manželských párů a jednotlivců. Více přibližuje Eva Kubečková, koordinátorka Krizové pomoci Charity Olomouc. „Díky postní almužně jsme pomohli ženě s třemi malými dětmi, která odešla od partnera kvůli domácímu násilí. Poskytli jsme krátkodobý krizový pobyt a následně vyřídili náhradní ubytování v azylovém domě s utajovaným bydlením a psychickou terapeutickou podporou pro týrané ženy. Z Postní almužny jsme uhradili cestu pro rodinu do tohoto zařízení, nakoupili potraviny a školní potřeby pro dvě starší děti,“ uvádí Eva Kubečková. „Postničky“ lidé vrátí zpět do kostelů nebo farností o Květné neděli 5. dubna.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

ZPRÁVY Z CHARIT

Charita Moravská Třebová

Do Charity zavítala vzácná návštěva z Pardubického kraje

Moravská Třebová – Naši Charitu poctili svou návštěvou radní zodpovědný za sociální péči a neziskový sektor Pardubického kraje Pavel Šotola a vedoucí Sociálního odboru Helena Zahálková.

Z přátelského jednání opět jasně vyplynulo, že intenzivní spolupráce mezi Charitou Moravská Třebová a Pardubickým krajem má pro náš region obrovský význam a má smysl, aby byla nadále prohlubována.

Na schůzce bylo definitivně potvrzeno, že čtvrtý ročník Dne (pro) pěstounství proběhne v neděli 13. září na zámku v Moravské Třebové. Akce je určena nejen pro pěstounské rodiny, ale i pro širokou veřejnost. Rodina jako důležitá životní hodnota a pěstounství k sobě patří. Připomenout si to a zároveň si společně užít nabitý program v krásném prostředí moravskotřebovského zámku za to určitě stojí.

**Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová**

Charita Nový Hrozenkov

Adventní koncert byl pro diváky nevšedním hudebním zážitkem

Nový Hrozenkov – Tradice adventních koncertů se v Charitě Nový Hrozenkov dodržuje již mnoho let a vždy jej provází zvučná jména české klasické hudební scény, jako jsou Jaroslav Svěcený, Petr Nouzovský nebo Ladislav Horák. A nebylo tomu jinak i nyní, kdy v pátek 13. prosince 2019 jsme měli tu čest přivítat mistra Václava Hudečka s Lukášem Klánským a Kateřinou Krejčovou.

Tuto vsutku nádhernou podívanou si nenechalo ujít téměř na 320 posluchačů, kteří si hudební zážitek vychutnali v krásném prostoru kostela sv. Jana Křtitele v Novém Hrozenkově. To, že šlo o mimořádný zážitek, všichni potvrdili dlouho trvajícím potleskem, který diváci ještě umocnili tím, že neváhali povstat ze

svých sedadel a absolvovali ho vstojе. Skutečně si ho protagonisté zasloužili. Další, velice podstatný smysl tradice adventních koncertů je jejich dobročinnost, neboť výtěžek akce následně zdvojnásobila Nadace Divoké Husy a tato částka tak pomůže službám novohrozenkovské Charity, za což patří Nadaci velké díky, zvláště pak všem dárcům, kteří tak dopomohli k nákupu vozu do našich služeb. Už teď vám můžeme slíbit, že nasadíme všechny síly, abychom udrželi laťku i při dalším adventním koncertě. Budeme se na vás všechny těšit.

*Lenka Vráželová,
Charita Nový Hrozenkov*

Děkujeme!

Milí charitní přátelé, lidé dobrého srdce, přinášíme vám až neuvěřitelnou zprávu, že letošní koledování zaznamenalo opět rekordní částku – 731 858 korun. Je to nádherné a mimořádné svědectví, že lidem záleží na pomoci druhým. Tedy ještě jednou velké díky všem, kteří přispěli.

Zároveň i všem vedoucím skupinek a šikovným koledníčkům. To, co není vidět, je mnoho hodin přípravné a následné práce a za to speciální díky i našim pracovníkům.

Charita Nový Hrozenkov

Dozvuky Tříkrálové sbírky

Vsetín, Halenkov – 30. ledna 2020 jsme se mohli spolu s dětmi vyřádit v kuželně ve Vsetíně. Bylo to moc příjemně strávené od-

poledne, které mohly využít všechny děti, které obětavě chodily jako tříkráloví koledníci. Jak je vidět z fotografií, každé dítě si

našlo svůj styl, a hlavně - všechny nás to bavilo! Den poté, tedy 31. ledna, jsme se sešli odpoledne v Charitě v Halenkově s dospěláky - vedoucími tříkrálových skupinek, abychom jim osobně poděkovali za pomoc a vzájemně si předali informace o proběhlé sbírce.

Ještě jednou všem děkujeme za jakoukoliv pomoc při realizaci Tříkrálové sbírky 2020.

Marie Fedorová,
pastorační asistentka,
Charita Nový Hrozenkov

Lednový den byl nabitý aktivitami

Karolinka – S našimi klienty jsme se sešli jako obvykle v prostorách Lávky, která sídlí ve zdravotním středisku v Karlovině.

Na úvod jsme s klienty probírali, co prožili v posledních dnech, co museli řešit, s čím potřebují pomoci. Navázali jsme tématem příštího setkání - tím bylo vaření. Přes suroviny jsme se dostali k debatě o bramborách, jejich původu, Americe, důvodech její kolonizace a čím vším ji kolonizátoři změnili.

Po tomto úvodu v zázemí Lávky jsme se vydali trochu protáhnout i tělo. K pohybu, který je tak důležitý, se někdo dokáže přimět jen za silné podpory jiných.

Nabrali jsme směr Huslenky - údolí Černé. Cestou jsme se zastavili ještě jednomu z klientů koupit rukavice, přece jen bylo chladno a on žádné neměl. Dojeli jsme téměř na konec údolí, na točnu a odtud se vydali cestou k lesu. Procházeli jsme kolem dančí obory, kde jsme mohli z dálky zvířata zahlédnout. Pokochali jsme se překrásným výhledem na krajinu, nadýchali voňavého vzduchu a objevili i „vlčí“ stopy ve sněhu. Taký jsme si prohlédli místní kapličku.

Při zpáteční cestě jsme se zastavili na lehký oběd v pizzerii, kde si někteří zopakovali nácvik stolování a dovedností nutných při návštěvě restaurace.

Při nasedání do auta jsme pak zahlédli i „našeho vlka“. Vedle v autě měla paní krásného československého vlčáka, chvíli jsme

si s ní o psovi povídali. Cestou k domovu jsme si pochvalovali, jak se nám setkání vyvedlo.

Zveme mezi nás srdečně i další zájemce o službu...

Barbora Krutílková,
pracovnice Lávky – sociální rehabilitace,
Charita Nový Hrozenkov

Charita Olomouc

Služby pro lidi v krizi nabízejí pomoc přímo v centru Olomouce

Olomouc – Služby Krizové pomoci a Dluhové poradny se přestěhovaly do centra města. Již od prosince 2019 jsou tak pro potřebné klienty v tísní dostupnější. Služby poskytují pomoc lidem ocitajícím se v obtížných krizových situacích ať už vlivem dluhů nebo jiných životních událostí, které nejsou schopni zvládnout vlastními silami.

Služba Krizové pomoci poskytuje okamžitou psychologickou a sociální pomoc a podporu lidem v akutní krizi, jako jsou vztahové problémy, zhoršení psychického stavu, neočekávaná ztráta bydlení, domácí násilí aj. „Poskytujeme pomoc dospělým jednotlivcům, párům i rodinám, kteří se ocitli v krizové situaci. Návštěva je možná i bez předchozího objednání, pří-

padně po mailové či telefonické domluvě. Počet návštěv u nás není omezen, služba je poskytována anonymně a zdarma jak ambulantní, tak terénní nebo pobytovou formou,“ sdělila Miroslava Koutská, vedoucí Střediska psychosociální pomoci Charity Olomouc.

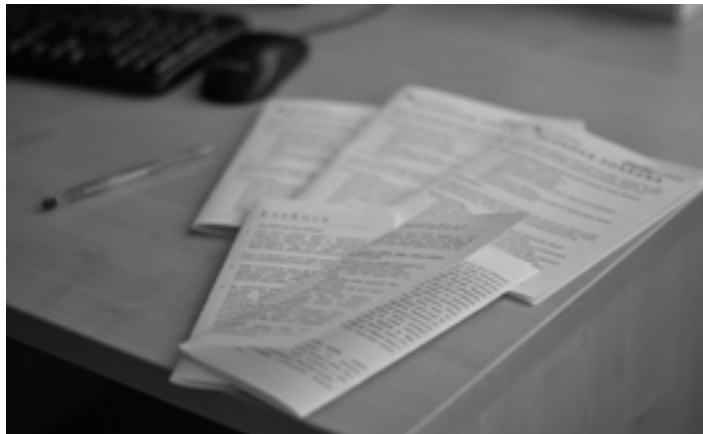
Dluhová poradna poskytuje odborné informace lidem ocitajícím se v dluhové krizi. Nabízí pomoc v orientaci ve finanční situaci, komunikaci s věřiteli a exekutory, sepsání splátkového kalendáře, odporu proti platebnímu rozkazu či sepsání návrhu na povolení oddlužení aj. „Společně hledáme východisko z dluhových obtíží a nabízíme možnosti zvládnutí situace.

Služba poradny je poskytována zdarma,“ doplnila Miroslava Koutská.

Služby pro lidi v krizi se nyní nacházejí přímo v centru města na adrese Riegrova 406/1. Sociální pracovníci a krizoví intervenenti jsou připraveni podat pomocnou ruku a poskytnout potřebnou pomoc, podporu či zprostředkovat kontakt na další navazující odborné služby.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

První číslo časopisu pro seniory a přátele pečovatelské služby je na světě

Olomouc – Charita Olomouc s radostí představuje Alžbětu, nový časopis, jehož prostřednictvím chce uživatele pečovatelské služby a jejich přátele informovat o práci, akcích a novinkách střediska pečovatelské služby. Časopis připravili pracovníci a dobrovolníci Charity Olomouc.

V prvním čísle se čtenáři mohou začíst do reportáží z akcí střediska, které se uskutečnily v uplynulém roce, dozví se například, kdo byla sv. Alžběta Durynská, patronka střediska pečovatelské služby. V předvánočním vydání nechybí jednoduchý recept na vánoční cukroví i povzbuzující duchovní slovo pro adventní čas. Zpravodaj postupně představí jednotlivé pracovníky střediska, v prvním čísle to bude pracovnice půjčovny kompenzačních pomůcek Věra Pavlíková. Dlouholetý dobrovolník Charity Olomouc Jan Sapara připravil pro zbystření paměti a mysli pro seniory rovněž křížovku s vánoční tajenkou.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Tříkrálový kostým oblékl primátor, rektor a ředitel

Olomouc – Neobvyklou trojici koledníků mohli Olomoučané spatřit v ulicích historické části hanácké metropole v pondělí 6. ledna 2020. Tři králové se vydali na koních od katedrály sv. Václava přes centrum města a zavítali na významné olomoucké instituce. V tříkrálovém kostýmu popřál všem navštíveným šťastný nový rok primátor Statutárního města Olomouc Miroslav Žbánek, olomoucký biskup Mons. Josef Nuzík a ředitel Charity Olomouc Petr Prinz.

Na začátku svého putování se tři králové poklonili narozenému Králi v jeslích společně s koledníky z Arcidiecézní charity Olomouc (ACHO) v katedrále svatého Václava. Poté vyrazil tříkrálový průvod v čele s olomouckým primátorem, rektorem semináře teologické fakulty UP a ředitelem na koních v doprovodu muzikantů

z Konzervatoře Evangelické akademie v Olomouci (KEA) na koledu po městských institucích, druhý trojlístek králů z ACHO zamířil prosit za potřebné po krajských institucích.

Podle primátora Statutárního města Olomouce a tříkrálového koledníka v jedné osobě Miroslava Žbánka, skutečnost, že Tříkrálová sbírka vzešla právě z Olomouce, dokládá, jak významné postavení sbírce náleží. „Dlouhodobě spolupracujeme s Charitou, věnujeme se řadě společných projektů. Když se na mě obrátili pracovníci Charity, abych se jako koledník zapojil do Tříkrálové sbírky, tak jsem na to kývnul. Tak jako kývnu na každý dobrý nápad,“ přiblížil první muž olomoucké radnice.

Tříkrálové koledy zazpívali koledníci v letošním roce nově i v Moravském divadle a Knihovně města Olomouce. Slavnostní novoroční fanfáry zazněly v podání hudebníků žesťového souboru KEA na Dolním náměstí před sloupem Nejsvětější Trojice. „Vážím si tradic, které nás v dnešní nestabilní době pojí s dědictvím po předcích. Naše společnost se tříkrálovou sbírkou jaksi zlidšťuje a prosvětluje, pokud nemyslíme jen na sebe a hledáme cesty k druhým,“ vysvětlil Petr Prinz, ředitel Charity Olomouc.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Stopy, po kterých kráčíme, jsou stopy milosrdenství a služby bližnímu

Olomouc – Vyhoupnout se jen tak sedmkrát za jedno dopoledne v pořádné zimě na koně dá pěkně zabrat, proto nachystat schůdky, raz dva tři, opatrně nasednout a na další štaci zase hezky po schůdkách dolů. Do třetice všeho dobrého a králové to už zvládají na jedničku. Vydali se přece na cestu prosit za pomoc ve prospěch potřebných. Primátor, rektor a ředitel v sedle trojlístku hnědáků obešli 6. ledna olomoucké instituce a všem kolemjdoucím zvěstovali radostnou novinu o narození Krále.

Koleda před betlémem a společná modlitba šestice králů v katedrále sv. Václava odstartuje tříkrálovou jízdu koledníků. „Pane, prosíme, abychom tam, kam půjdeme, přinesli tu dobrou radostnou Boží zprávu o Tvém narození. Pojďme ve jménu Páně,“ vyzve na závěr koledníky prezident Arcidiecézní charity Olomouc Bohumír Vitásek.

Ryze lokální, leč královské

Miroslav Žbánek, primátor města Olomouce, v roli Kašpara, Pavel Stuška, rektor semináře alias Melichar, a ředitel Charity Olomouc Petr Prinz jako Baltazar, ten černý vzadu. Tři králové vstupují na akademickou půdu za zvuku původní tradiční české koledy. „Protože je univerzita tím, kdo formuje lidskou duši a vede ji k otevřenosti k dobrým skutkům, děkujeme vám za vaši činnost a současně vám přejeme, aby se betlémské světlo a dobro šířilo skrze vás i nadále,“ zvěstuje a přeje Baltazar. „Pánové, andílku a ostatní, děkujeme, že jste poctili návštěvou naši starobylou instituci. Přejeme vám vše dobré do následujícího roku a připravili jsme pro vás takové maličké lokální pohoštění, které se skládá z absolutně autentického špeku, jsou tam škvarečky, úplně čerstvý chleba, který byl ještě ráno teplý,“ vítá prokřehlé tříkrálové prosebníky prorektor Petr Bilík na půdě Univerzity Palackého v Olomouci.

Pozdrav od betlémské ovečky

Před mateřskou školkou Ovečka postává hlouček dětí netrpělivě vyhlížejících tři krále na koních. Jedna ze zastávek na cestě tříkrálového putování, kde je třeba napojit koně a přidat královským hnědákům i něco na zub. Děti nachystaly samé dobroty: mrkev, jablíčka...

Melichar: „Děti, víte, kdo jsme?“

Děti: „Tři králové!“

Melichar: „A jak to víš, kdo ti to řekl?“

Dítě: „Maminka.“

Tři králové: „My jsme sice přijeli až z Betléma, ale víme, že jste mateřská školka Ovečka. Protože i kůň i ovečka byli v Betlémě. Tak vám vyřizujeme pozdrav od Ježíška, který se narodil v Betlémě a přeje vám všechno dobré. Vám i vašim rodičům.“

Tajemné „šlépěje“ v suterénu

V knihovně města Olomouce sledují tři králové barevné stopy na podlaze: „Vidíme, že už tu před námi někdo byl. Stopy - pravda,

víra, čistota, svoboda, odvaha a důstojnost, úcta, pokora, odpuštění, radost, láska a věčnost – to jsou stopy, po kterých i my kráčíme, abychom vám řekli, že dárcem těchto stop je nově narozený Ježíš Kristus,“ pronáší Pavel Stuška, rektor semináře, při pohledu na grafiku v průjezdu knihovny.

„A já bych tu nechal ještě takovou jednu šlápotu – milosrdenství a služba. To je totiž součástí našeho poselství. Přejeme vám, jestliže kdy budete takovou pomoc potřebovat, aby se vám jí dostalo, a prosíme vás, pokud někoho, kdo pomoc potřebuje, potkáte, abyste mu byli nápomocní,“ dodává ředitel olomoucké Charity.

Neplánovaná návštěva u tří dam

V arcibiskupském paláci se králové vydávají na neznámou misi po schodech vzhůru. Ocitáme se v prostorách Metropolitní kapituly u sv. Václava, otevírají se dveře a z kanceláře vycházejí tři milé dámy, které mají na starosti více než 3 000 hektarů lesa. Miroslav Žbánek alias Kašpar se ujímá slova: „Milé dámy, je mi o to větším potěšením, že i přesto, že jsme se zde objevili tak neplánovaně,

máme k sobě velmi blízko, jelikož jsem bývalý lesník.“

V srdci arcibiskupství olomouckého

K olomouckému arcibiskupovi, Mons. Janu Graubnerovi, vstupují tři králové až v samotném závěru svého putování: „Jsme nesmírně rádi, že jste nás přivítali i v tomto nádherném svatostánku jednoho z nejkrásnějších míst ve městě Olomouci. Při procházení celého města máme tu čest vám sdělit, že lidé v Olomouci jsou lidé dobré vůle s otevřeným srdcem, lidé, kteří jsou ochotni pomáhat při

sbírce, u jejíhož zrodu jste stál,“ vzpomene na počátky Tříkrálové sbírky primátor Miroslav Žbánek.

Arcibiskup Graubner děkuje se slovy: „Vaše veličenstva, děkuji. Vyprošuji vám a všem lidem dobré vůle boží klid a spoustu boží pokory.“

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Sára, Yfke a Teuntje, tři královny, které na svém hřbetě nesly tři krále

Olomouc – Poslední ladění a čištění koní, včetně lakování kopyt jako na výstavu, aby mohli hrdě prezentovat své miláčky a svou radost, stejně jako být důstojnými účastníky slavnostního průvodu, je pro manžele Pražákovy samozřejmostí. Martin a Jana Pražáková z Droždína, dobrovolníci Charity Olomouc, koledují s koníky Sárou a Teuntje už čtvrtým rokem. Dobrovolně a nezištně věnují se svými přáteli více než půlden svého času a energie, aby v sedle svých čtyřnohých miláčků vozili 6. ledna tři krále na koledu po významných olomouckých institucích.

Kdy jste se poprvé účastnili tříkrálové koledy?

Martin: Já se účastnil poprvé se Sárou v roce 2015 a 2016 a pak s oběma klisnami Sárou i Teuntje i v roce 2017.

Jana: Jen v roce 2018 a 2019 jsme na koledu s koňmi nejeli, byť bylo předběžně plánováno účastnit se s třemi koňmi. V září 2017 jsme totiž tragicky přišli při autonehodě o naši třetí klisnu a potřebovali jsme čas, abychom se mohli vyrovnat se ztrátou.

Jak dlouho se věnujete chovatelství koní a v čem spočívá největší náročnost?

Jana: Koně chováme od roku 2004 a máme je jako náš společný koníček. Konkrétně Sára je náš první kůň, kterého jsme si pořídili na začátku našeho vztahu. Byla tehdy malé 9měsíční hříbátko.

Martin: Náročné na chovu koní je zajistit dostatek kvalitního sena, prostory pro ustájení a výběhy, a pak každodenní péče. Jako zemědělci máme naštěstí vlastní louky na seno a mechanizaci na jeho sklizeň, takže velká starost nám tímto odpadá. Velkou pomoc při každodenním pečování o koně máme v našich kamarádkách.

V průvodu byl i třetí koník s nádhernou hřívou...

Třetí klisna Yfke fan'e sân Ieren je majitelky Kristýny Vrzalové z Pavlovic u Přerova z rodinné stáje van Pawlowitz. Délka a hustota její hřívy není běžná, hříva měří neuvěřitelných 160 cm a je daná nejen genetikou, ale také každodenní péčí o hřívu. Yfke se účastní řady výstav a je zařazená v hlavní plemenné knize fríských koní s krásnou 1. premií. Je jednou z mála klisen v České republice s takto vysokým chovným hodnocením.

Jak probíhaly přípravy na tříkrálové koledování?

Jana: Přes zimu naši koně tráví skoro všechn svůj čas jen ve výběhu, a tak jsme je asi 14 dní předem připravovali vycházkami skoro každý den. Výstroj byla přeleštěna a nablýskána, navíc z vlastní zkušenosti jsem kvůli pohodlí jezdců zajistila beránky na sedlo, protože v zimě je moc příjemné sednout do beránku, a ne do vymrzlého sedla, což by při včerejší koledě bylo často. S Kristýnkou a Vítkem z Přerova probíhala předem čilá komunikace ohledně vybavení koní, aby nám všem ladily uzdečky s členkami, dečky pod sedla, beránky.

Při samotné akci asistovalo kolem koní více lidí...

Martin: Hodně nám pomohly naše kamarádky Andrea Tošovská a Karolína Tošovská z Tověře, které čistily po koních ulice, a nosily nezbytné proprietty. Velký dík patří našemu panu řidiči Jaroslavi Tomkovi z Dolan, který bezplatně naše koně dovezl i odvezl a Kristýně Vrzalové a Vítkovi Hrbáčkovi, kteří si vzali v práci dovolenou a bezplatně a ochotně přijeli se svou klisnou Yfke z Pavlovic u Přerova.

Koníci potřebovali stále chodit, byla důvodem zima?

Jana: Já jsem na Sáře pozorovala známky nervozity, jako je kousá-

ní do udidla, pohazování hlavou, ustupování, řehtání. Snažila jsem se klisnu uvolnit, vybit přebytečnou energii a nervozitu pohybem, aby při delším stání s koledníky na zádech stála klidně a důstojně, a ne, abych s ní bojovala o její nehybnost. Bylo by to nepříjemné všem – jí, mě jako vodiči a hlavně by byl v nepohodlí jezdec, který měl zpívat a soustředit se na koledu.

Váš nejzajímavější zážitek, postřeh z tříkrálového koledování...

Jana: Bylo to krásné dopoledne. Vzorní koně, příjemní lidé, výbor-

ná komunikace, snadná domluva, pohodová atmosféra. Bylo milé pozorovat soudržnost a radost lidí, kteří se zastavili a přispívali penězi či pozorností na koledu. Přiznám se, že jsem byla trochu nervózní z pana primátora, přece jen VIP jezdce nevodím každý den, ale byl velice milý a přirozený a Sárú samovolně i pohladil, čímž u mě dostal velké významné plus (smích).

Za rozhovor poděkovala Eva Štefková

Milé překvapení k 20. výročí Tříkrálové sbírky. Na Olomoucku dárči věnovali rovné 2 miliony korun

Olomouc – Koledníci ze škol, farností, skautu, skupinky kamarádů, ale i společná koleda všech členů rodiny, kdy se nejmladší koledník veze v kočárku. To jsou obrazy tříkrálového koledování na Olomoucku. Následuje svoz kasiček a sčítání výtěžku, který bez 9 tisíc korun ukazuje k rekordní dvoumilionové částce. Koordinátorky sbírky se na poslední chvíli rozbíhají s kasičkou mezi své kolegy. Tolikrát za sebou během jedné hodiny ještě tříkrálovou koledu nezpívaly. Vynaložené úsilí posouvá laťku směrem nahoru a Tříkrálová sbírka na Olomoucku hlásí rekord. Lidé darovali ve prospěch potřebných rovné 2 miliony korun.

Na území olomouckého děkanátu, který zahrnuje město a 36 blízkých obcí, vyrazilo začátkem ledna prosit za chudé 432 kolednických skupinek, což je v přepočtu kolem 1 600 dobrovolníků – koledníků a vedoucích skupinek. Nyní je rozpečeteno a všechny plody společného tříkrálového úsilí jsou spočteny. Výtěžek jubilejního dvacátého ročníku Tříkrálové sbírky v olomouckém děkanátu dosáhl na neuvěřitelnou částku. Pro lidi ocitající se v nouzi byla vykoledována částka 2 000 000 korun. Výtěžek tak převýšil loňskou sumu o více než 170 000 korun.

Výsledek ukazuje, že lidé mají otevřená srdce pro potřeby druhých. Sedmimístné číslo se šesti nulami napovídá, že v blízkosti jeho dosažení se v samotném závěru zmobilizovali a o jeho kulatost přičinili sami pracovníci Charity. „Pro naše pracovníky máme Tříkrálovou pokladničku, kam během sbírky přispívají, přímo na Charitě. Když jsme však ke konci zjistili, kolik nám do rovné částky zbývá, náš tým koordinátorek se rozběhl s koledou na rtech znovu za kolegy v Charitě, kteří s radostí přispívali až do konečné dvoumilionové částky. Byla to taková krásná tečka za vším tím úsilím 1 600 koledníků v našem děkanátu,“ vypráví Veronika Velčovská, koordinátorka sbírky v Charitě Olomouc.

Z místních částí děkanátu přicházejí zprávy z průběhu koledování:

„V letošním roce jsme měli 5 skupinek koledníků, což je optimální počet vzhledem k obci, která má aktuálně bezmála 750 obyvatel. Vždy se snažíme, abychom v Třebčíně navštívili všech našich 280 čísel popisných a nikoho nevynechali,“ sděluje Dalibor Kolář, místostarosta obce Lutín, který je již několik let asistentem Tříkrálové sbírky v místní části Třebčín.

Ve Slatinicích koledovalo jednadvacet dětí. „Jsme rádi, že máme tolik malých koledníků a těší nás, že když odrostou, tak se vracejí, aby pomohli jako vedoucí skupinek,“ pochvaluje si Helena Mikmeková. To potvrzuje i mladý dvacetiletý muž Radim, který začal koledovat v šesti letech, a nyní již čtvrtým rokem doprovází koledníky jako vedoucí skupinky. „Dává mi to smysl, rád se zapojuji do Tříkrálové sbírky i do jiných aktivit nebo sbírek pro Charitu. Vzpomínám si, že jsme na tom s mámou také jeden čas nebyli dobře, a tak rád pomohu, když to přinese něco pozitivního dalším lidem.“ Poselstvím Tříkrálové sbírky je zvěstovat radostnou zprávu o narození Krista

a zároveň dát lidem možnost podílet se na konání dobra. O tom, že sbírka má mnohem hlubší lidský rozměr než jen vybrat peníze pro chudé, svědčí zkušenosti koledníků a asistentů sbírky: „Jedna stará paní se při naší návštěvě rozplakala, bylo jí líto, že nás nechala čekat dlouho venku v zimě. Žije sama a byla moc ráda, že ji koledníci přišli navštívit,“ vypráví Dalibor Kolář.

Tříkrálová sbírka v České republice oslavila v letošním roce 20. výročí trvání, byť její start se uskutečnil již o rok dříve právě v olomoucké diecézi. Na samém počátku v roce 2000 vykoledovalo 44 skupinek z Olomouce a 12 blízkých obcí 185 051 korun. Za 21 let existence sbírky tak vzrostl počet skupinek včetně výtěžku téměř o 1000 procent.

Využití tříkrálového výtěžku

Vybrané finanční příspěvky budou použity na rozvoj domácí hospicové péče na Olomoucku. Částí výtěžku Charita zafinancuje výtah v azylovém domě sv. Anežky pro starší nemocné a nemožící klienty a také opravy a rozšíření hygienického zázemí pro lidi bez domova.

Charita Olomouc děkuje všem lidem dobré vůle, kteří otevřeli svá srdce a přispěli svým darem pro potřebné.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Postní doba vybízí k milosrdným skutkům lásky

Olomouc – Kdo se modlí, ať se postí, kdo se postí, ať je milosrdný. Všimát si druhých, nebýt netečný k těm, kteří se nacházejí v nouzi. Odříci si něco, co nutně nepotřebuji k životu a ušetřené prostředky věnovat na pomoc potřebným. To je smyslem Postní almužny, která je viditelným vyjádřením pečující lásky církve – milosrdenství projeveného skutkem konkrétní pomoci bratřím a sestrám ocitajícím se v hmotné nouzi. Díky postní sbírce podpořila v loňském roce Charita na Olomoucku celkem 90 rodin a 20 manželských párů a jednotlivců.

Čtyřicetidenní postní období začalo Popeleční středou 26. února. Věřící obdrželi v kostele papírovou schránku „postničku“, kterou mají po celou postní dobu ve svých domovech. Do schránky vkládají finanční prostředky, které ušetřili během čtyřicetidenní postní doby. Na Květnou neděli 5. dubna odevzdají „postničky“ ve svých kostelích. Farnost poté předá finanční dary Charitě, která se po dohodě s farnostmi postará o jejich rozdělení potřebným. Cílem snahy předvelikonočního postního období je rozvíjet kontakt mezi Charitou a jednotlivými farními společenstvími, rozšiřovat schopnost farníků vnímat potřeby druhých a materiálně i duchovně podporovat ty, kteří potřebují naši pomoc. Darovaný výtěžek poslouží prostřednictvím Charity těm, kteří se nacházejí v tíživé situaci. „Pomoc často potřebuje například rodina s více dětmi, která takzvaně „počítá každou korunu“, nebo živitel rodiny, který onemocní a musí podstoupit nákladnou léčbu, či osamělý senior s nízkým důchodem. Každý mimořádný výdej se v těchto situacích může stát vážným problémem,“ vysvětluje sociální pracovnice Krizové pomoci Eva Kubečková.

V roce 2019 se do sbírky zapojili věřící z dvaceti šesti farností v Olomouci a okolí, výtěžek na pomoc potřebným činil 172 730 korun. Charita podpořila na Olomoucku celkem 90 rodin se 110 dětmi a 20 manželských párů a jednotlivců. Finanční pomoc poskytla ve 43 případech, a to za účelem úhrady nájemného, energií a tuhého paliva, zakoupení zdravotnických pomůcek, zakoupení měsíčního jízdného v MHD pro školní děti, zaplacení školních a mimoškolních aktivit dětí, dále pomoc s úhradou pohřbu či stavebních úprav pro rodinu s hendikepovanými dětmi. Potravinovou pomoc Charita poskytla celkem 110 rodinám a jednotlivcům.

Pomoc v nesnázích

„Díky postní almužně jsme pomohli ženě s třemi malými dětmi, která odešla od partnera kvůli domácímu násilí. Poskytli jsme krátkodobý krizový pobyt a následně vyřídili náhradní ubytování v azylovém domě s utajovaným bydlením a psychologickou podporou pro týrané ženy. Z postní almužny jsme uhradili cestu pro rodinu do tohoto zařízení, nakoupili potraviny a školní potřeby pro dvě starší děti,“ přibližuje Eva Kubečková.

Jana a Petr mají dvě dospělé hendikepované děti na vozíčku, zcela odkázané na pomoc rodičů. Před několika roky zdědili starší domek na vesnici. Aby se mohli nastěhovat, bylo nutné provést bezbariérové úpravy a dům zrekonstruovat. Bezbariérovou úpravu pokryl zčásti příspěvek od zdravotní pojišťovny, avšak zdaleka nestačil na všechny potřebné stavební práce. Rodina opravovala dům po etapách, mnohé stavební práce prováděli svépomocí. Farnost si přála rodinu s dvěma hendikepovanými dětmi podpořit. Z postní sbírky ve vlastní farnosti přispěla rodině na bezbariérovou úpravu podlah v rodinném domku.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Charita Otrokovice

Charita Otrokovice získala nová auta

Otrokovice – Charita Otrokovice poskytuje velkou škálu služeb včetně těch, které pomáhají lidem přímo v jejich domácnostech

nebo i těm, kteří žijí venku. Proto jsme velmi rádi, že se nám díky projektu financovanému z Evropského sociálního fondu a Minister-

stva pro místní rozvoj, prostřednictvím Integrovaného regionálního operačního programu, podařilo pořídit dvě nová vozidla pro služby Charitní pečovatelská služba Otrokovice a Terénní program Samaritán.

Více jak před rokem jsme si podali žádost na projekt s názvem Zkvalitnění terénních služeb Charity sv. Anežky Otrokovice, se kterým jsme nakonec uspěli. Díky projektu tak můžeme stávající, už hodně opotřebovaná vozidla poslat na zasloužený odpočinek a užívat si bezstarostnou jízdu bez poruch. „Za klienty se musíme dopravovat každý den od ranních až do večerních hodin. Jsme vděční za nové auto pro naše pracovníky, kteří pečují o klienty v seniorském věku a se zdravotním postižením přímo v domácnostech v Otrokovicích a okolí,“ uvedla Jana Šuranská, vedoucí Charitní pečovatelské služby.

„Dopravit se za klienty terénní služby pro lidi bez domova za každého počasí je někdy hodně náročné. Terénní pracovníci naší služby jsou moc rádi, že se nově dostanou i do náročnějších terénů, kam dříve museli vždy pěšky,“ doplnil Aleš Jaroš, vedoucí Terénního programu Samaritán.

Tomáš Bernatík,
Charita Otrokovice

Seznamte se s Iglou CZ!

Otrokovice – Slyšeli jste někdy o iglou pro lidi bez domova? Pokud ne, tak se o tomto nouzovém přístřešku, který slouží k pobytu venku při mrazích v zimním období, můžete v tomto článku dozvědět více. Do České republiky ho z Francie přinesl pár z Ostravy Pavla Klečková a Manu Chilaud. Iglou je složené do minuty a díky vnitřní izolační polyethylenové pěně a vrstvě hliníkové folie si je člověk vyhřívá sám vlastním teplem. Uvnitř se tak teplota zvedne až o 15 stupňů Celsia oproti vnějším podmínkám. Iglou je nehořlavé, vodě odolné, omyvatelné a opravitelné.

Charita Otrokovice dostala nově darem čtyři tyto nouzové přístřešky, které bude testovat ve službě Terénní program Samaritán. „Tyto iglou pro uživatele našeho terénního programu jsme získali díky podpoře zlínské firmy Spur a. s., která se zabývá jejich výrobou. Touto cestou jim chceme moc poděkovat za to, že nás oslovili s nabídkou spolupráce,“ uvedl vedoucí služeb Samaritán Aleš Jaroš.

„Přímo v terénu budeme vyhledávat uživatele, kterým tyto iglou na zimní období zapůjčíme. Disponujeme celkem čtyřmi kusy ve dvou velikostech. Sami jsme si je na zahradě Azylového domu

Samaritán vyzkoušeli, abychom našim uživatelům mohli poradit s jejich sestavením,“ sdělil terénní pracovník Jakub Vítek.

Veronika Netušilová,
aktivizační pracovnice,
Charita Otrokovice

Samaritán poradí s dluhy

Otrokovice – Od 1. ledna 2020 realizuje Charita Otrokovice nový projekt s názvem Samaritán poradí s dluhy. Tento projekt navazuje na dlouhodobě poskytovanou službu Dluhové poradenství Samaritán, ta je zaměřena na pomoc lidem, kteří se ocitli v obtížné finanční situaci.

„Službu nejčastěji využívají lidé, kteří si půjčili peníze a nejsou schopni splácet tyto půjčky. Často se dostávají do exekucí a tímto se zhoršuje jejich celková životní úroveň. Díky zkušenostem z více jak deseti let poskytování služby jsme schopni lidem poradit jak dál. Navíc máme akreditaci u Mi-

nisterstva spravedlnosti a můžeme tak podávat návrhy na povolení oddlužení," uvedla sociální pracovnice služby Jitka Švajdová.

Projekt financuje Evropský sociální fond prostřednictvím Operačního programu Zaměstnanost a rozpočtu České republiky. Ve službě tak přibude jeden sociální pracovník v kanceláři ve Zlíně. „Klienti navíc budou mít k dispozici právní služby zdarma. Proběhne také několik setkání zaměřených na spolupráci

odborníků na dluhovou problematiku ve Zlíně a okolí," doplnil Tomáš Bernatík, metodik projektu. S realizací projektu přišla také nutnost přestěhovat se do nových kancelářských prostor. Nově službu Dluhové poradenství Samaritán naleznete na adrese Bratří Jaroňků 6989, Zlín.

Charita Otrokovice

Nový domov Otrokovice má další místo pro poskytování služby

Otrokovice – Jednou ze služeb Charity Otrokovice je azylový dům Nový Domov Otrokovice, který pomáhá rodinám s dětmi, samotným matkám s dětmi a ženám bez střechy nad hlavou. Od února letošního roku má služba další prostory, kde pomáhá, a to nedaleko současné budovy služby. „Jedná se o byt v běžné domovní zástavbě. Zde budou službu využívat naši klienti, kteří aktivně řeší svou situaci. Současný azylový dům je malý a nestíháme uspokojit žadatele o službu. V minulém roce jsme jich museli odmítnout více jak 40," uvedla vedoucí služby Veronika Halasová.

Nový Domov má také svého patrona. Stala se jím firma Pipelife. Všichni zaměstnanci této firmy již tradičně, v rámci vánočního večírku, přispěli na vybavení služby. Tentokrát byly finanční i hmotné dary použity na vybavení nových prostor. A Pipelife v tom nebyl sám. „Bylo třeba vymalovat, vyměnit některé zásuvky, vypínače, vodovodní baterie a samozřejmě se musely prostory vybavit základními věcmi," vyjmenovává Vladana Trvajová, fundraiserka Charity Otrokovice. „To všechno bychom nezvládli bez našich podporovatelů, které okolo sebe máme. Věci na malování nám poskytl pan Hašpica – Dům barev Napajedla a pan Salač z Otrokovice. Elektro materiál nám darovala firma Elmo Elektro, vodovodní baterie máme od Gingeru a montáž zajistil pan Radovan Paták – Plumber Otrokovice," dodává Vladana Trvajová.

Snahou služby je, aby se klienti osamostatnili. „Často k nám přijdou jen s igelitkou s pár základními věcmi. Jsme rádi, že jim můžeme poskytnout zázemí, aby měli o starost méně. Od dalších prostor si slibujeme, že se naučí být více zodpovědní za chod a provoz domácnosti. Prostředí by mělo být ještě více rodinné, prostě takové, jak jsme my ostatní zvyklí. Na poskytování služby se nic nemění, pomoc sociálních pracovníků a podmínky služby jsou zde stejné," doplnila Veronika Halasová.

Charita Otrokovice

Charita Šumperk

Tříkrálová zelňačka zahájila koledování na Šumpersku

Šumperk – Dne 7. ledna proběhlo v Šumperku „U sovy“ slavnostní zahájení Tříkrálové sbírky, ke kterému patří jako každý rok podávání zelné polévky. Akci uvedl krátkým projevem starosta města Tomáš Spurný a ředitelka Charity Šumperk Jana

Bieliková. Zazpívat přišel šumperský sbor Motýli, který zahájil sbírku tříkrálovou písní.

Charita Šumperk

Fotografie Jindřicha Buxbauma přiblížily domácí péči

Šumperk – Charita Šumperk ze srdce děkuje všem, kteří se 9. ledna zúčastnili výstavy fotografií a postarali se o vynikající atmosféru vernisáže. Na počátku výstavy pronesla krátký projev ředitelka Městské knihovny Kamila Šeligová spolu s ředitelkou Charity Janou Bielíkovou. Zúčastnění mohli vidět fotografie Jindřicha Buxbauma zachycující

pečovatelky a zdravotní sestry Charity Šumperk při jejich každodenní práci v domácnostech. Co domácnost, to jiný příběh. Všechny ale spojuje potřeba láskyplné péče, a to nejen o tělo, ale i o duši.

Charita Šumperk

Tříkrálová sbírka 2020 v děkanátu Šumperk ukončena

Šumpersko – V ulicích Šumperska se mohli lidé setkat s tříkrálovými koledníky od 1. do 12. ledna. Hlavním posláním jednotlivých skupinek bylo přinášet do všech domovů požehnání, radost a pokoj a poprosit o pomoc pro ty, co ji potřebují. Ke dni 14. ledna bylo všech 204 pokladniček rozpečeteno a spočítáno.

Děkujeme všem dobrovolníkům, dospělým i dětem, kterých bylo přes 600, za jejich nasazení a obětavost při sbírce. Dále děkujeme místním asistentům za organizování sbírky v jednotlivých obcích, zaměstnancům obcí za spolupráci při pečování pokladniček a následném počítání peněz a v neposlední řadě děkujeme všem, kteří jakýmkoliv darem do sbírky přispěli.

Celkový výtěžek činí 945 524 korun, což je o 74 122 korun více než loni. Tato částka bude ještě navýšena o část výnosu z DMS. Charita Šumperk bude mít k dispozici 58 % z této částky. Budeme tak moci opět podpořit osoby, které se ocitnou v nouzi, Centrum pro rodinu, Poradnu ONŽ – pomoc a poradenství pro ženy a dívky, z. s. S dalšími záměry vás seznámíme během roku 2020, a to prostřednictvím našich stránek www.sumperk.charita.cz nebo na www.trikralovasbirka.cz. Pokud by vás napadlo, jakým způsobem využít peníze z Tříkrálové sbírky, neváhejte nás kontaktovat.

*Za Charitu Šumperk děkují
Michaela Stuchlá a Věra Ponížilová,
koordinátorky Tříkrálové sbírky*

Kaplan požehnal tři nová charitní auta

Šumperk – Dne 22. ledna se uskutečnilo slavnostní žehnání tří nových automobilů z projektu MAS Horní Pomoraví „Modernizace vybavení Charity Šumperk (reg.č. CZ. 06. 4. 59/0.0/0.0/16_072/0010901)“. Projekt podporuje zvýšení kvality technického zázemí a vybavení terénních sociálních služeb poskytovaných Charitou Šumperk a zvýšení jejich dostupnosti.

a zároveň efektivní péči ve všech částech regionu MAS Horní Pomoraví, zvýšit kvalitu a modernizovat technické zázemí pro poskytování sociálních terénních služeb. Kromě tří automobilů byla zakoupena i drobná moderní technická zařízení (tablety, notebooky, tiskárna, telefony). Automobily a zaměstnancům požehnal šumperský kaplan Jiří Luňák.

Jedná se o pečovatelskou službu a osobní asistenci v přirozeném sociálním prostředí uživatelů. Prioritou je zajistit kvalitní

Charita Šumperk

Starosta boural Charitu

Šumperk – Na pozvání ředitelky šumperské Charity Jany Bielikové se starosta Tomáš Spurný zařadil do bourací čety, která se v areálu Charity v Jeremenkově ulici pustila do demolice montovaného dřevěného objektu. „Další etapou této stavební akce bude vytvoření zázemí pro provoz mobilní hospicové péče na Šumpersku,“ uvedla Jana Bieliková.

Vysvětlila, že Charita Šumperk v rámci domácí zdravotní péče vždy pečovala o nevyléčitelně nemocné a umírající v jejich domácím prostředí. V roce 2018 vznikla nová odbornost – specializovaná mobilní hospicová (paliativní) péče, která prostřednictvím multidisciplinárního týmu (paliatr, lékaři, zdravotní sestry se specializovaným vzděláním, sociální pracovník atd.) zajišťuje vysoce profesionální péči o umírající v domácím prostředí 24 hodin denně, 7 dní v týdnu. „Nové prostory budou sloužit především jako zázemí pro multidisciplinární tým mobilní hospicové péče. Přízemí bude sloužit jako sklad rehabilitačních a kompenzačních pomůcek, včetně prostorů pro jejich mytí a údržbu. První patro bude fungovat jako zázemí pro hospicovou péči a budou zde prostory pro zdravotnický personál včetně ambulance lékaře, administrativního a sociálního pracovníka a jednací místnost. Chybět zde nebude hygienické zázemí pro personál, který o pacienty pečuje. Samozřejmostí je bezbariérovost,“ popsala projekt ředitelka

Charity. Zároveň zdůraznila, že se nejedná o pobytové zařízení. Péče je poskytována v domácnosti pacientů. Stavební práce by měly být dokončeny na jaře příštího roku, akci finančně zaštil dar fyzické osoby.

*Soňa Singerová,
tisková mluvčí města Šumperka*

Charita Uherský Brod

Brodský zimní stadion patřil koledníkům

Uherský Brod – V pátek 31. ledna, v době pololetních prázdnin, si koledníci z Uherskobrodské měli možnost zabruslit. Tradiční bruslení pro tříkrálové koledníky, které je pro ně odměnou za jejich činnost, se konalo na uherskobrodském zimním stadionu.

„Bylo pro ně připraveno i drobné občerstvení. Akce je to vždy oblíbená – přišlo zhruba 120 dětí s doprovodem,“ upřesnil František Bílek, koordinátor Tříkrálové sbírky na Uherskobrodsku a zástupce ředitele Charity Uherský Brod. Bruslení ale není jen jedinou odměnou pro koledníky. „Během roku jsou pro ně nachystané i jiné akce, například promítání v kině a plavání v místním plaveckém bazénu,“ doplnila Františka Bílka koordinátorka dobrovolnické činnosti Jana Haluzová.

Děkujeme všem, kdo se do Tříkrálové sbírky zapojují a myslí tak na potřebné!

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod*

Světový den nemocných si připomněli i v Charitě

Strání, Uherský Brod – Jedenáctý únor je už po několik desetiletí připomínán jak Světový den nemocných. Celá církev se tento den zvláštním způsobem na tuto křehkou část lidstva zaměřuje. Papež František např. nemocným vzkazuje: „Drazí nemocní, bratři a sestry, nemoc vás zvláštním způsobem staví mezi ty, kdo „se lopotí a jsou obtíženi“, a tak přitahují pohled Ježíšova srdce. Z něho přichází světlo pro vaše temné chvíle a naděje ve vaši sklíčenosti. On vás zve, abyste šli k němu: Pojd'te.“ (Poselství nemocným 2020)

I naše Charita, která nemocným slouží, se k tomuto dni přidala. V úterý 11. února v kapli Domova s pečovatelskou službou ve Strání, a ve středu 12. února ve stacionáři Domovinka v Uherském Brodě, jsme společně s klienty slavili mše svaté a za všechny nemocné se modlili.

*František Bílek,
pastorační asistent,
Charita Uherský Brod*

Ředitelé Charit řešili otázky týkající se nového evropského projektu

Dolní Němčí – Ve čtvrtek 13. února se v Domě s pečovatelskou službou Dolní Němčí sešli ředitelé Charit Zlínského kraje. Co bylo předmětem jednání, osvětlil jeden z účastníků schůzky, ředitel Charity Valašské Meziříčí Jiří Gavenda:

Pane řediteli, co bylo předmětem setkání ředitelů Charit v Dolním Němčí?

Důvodem bylo sjednotit si názor na začínající projekt ve Zlínském kraji, který se týká metodického vedení pečovatelských služeb. Jedna podobná schůzka se už před nedávnem uskutečnila, a ta ukázala, že většina z nás cítí, že tento projekt je příliš obecný, nekonkrétní a v této podobě a podstatě takřka zbytečný.

K jakému závěru jste došli po dnešním jednání?

Především jsme zvolili jednotné stanovisko a postup vůči tomuto projektu. Představili jsme střednědobý plán na roky 2020 až 2022 a vize a představy Zlínského kraje v oblasti sociální práce. Konstatovali jsme, že všechny body střednědobého plánu naplňujeme, výjimkou je odpovídající dostupnost služeb, konkrétně naplnění kapacit. Vznikají požadavky se žádostmi o zařazení klientů do našich služeb, a pokud žádáme o rozšíření služby, potýkáme se s řadou problémů. Klientů – žadatelů je velmi mnoho, a pokud žádáme o rozšíření služby, pak schvalovací proces trvá jeden rok. A rozvojové záměry na rozšíření služeb jsou nám z finančních důvodů zamítány. Vzniká tak začarovaný kruh, ze kterého zatím neznáme řešení.

Jaké je podle Vás řešení této situace?

My, ředitelé, si musíme otevřeně říct a přiznat, že řešení situace nemohou ovlivňovat jen peníze, dotace a podobně, ale také je nutné zapracovat na organizačních aspektech. Musíme být také operativnější při přerozdělování peněz tak, abychom na některá rozhodnutí a vyhodnocování rozvojových záměrů nečekali například rok. A tyto otázky nový projekt Zlínského kraje, který je hrazený Evropskou unií, neřeší.

Za rozhovor poděkoval Oleg Kapinus

Charitní ples nabídl několik hudebních žánrů, ale chutnala i skvělá vína

Bánov – Dechová hudba, cimbálová muzika, diskotéka i folklorní soubor bavily návštěvníky Charitního plesu v Bánově. Ten se konal v pátek 14. února v tamní sportovní hale. Mezi zhruba 300 hosty večera nechyběl například poslanec a předseda Výboru pro evropské záležitosti Ondřej Benešík, senátor Patrik Kunčar nebo starosta Uherského Brodu a někdejší pracovník brodské Charity Ferdinand Kubáník. „Příjemným překvapením byla i návštěva hejtmána Zlínského kraje Jiřího Čunka. Pan Čunek si, jak sám

několikrát řekl, práce brodské Charity velmi váží, a proto také na tuto akci přijel,“ poznamenal ředitel Charity Uherský Brod Petr Houšť.

O hudební doprovod večera se postarala Dechová hudba Straňanka, DJ Lukáš Minařík, Cimbálová muzika Burčáci, předtančení si vzal na svá bedra Folklorní soubor Kohútek z Bánova.

Výtěžek plesu je určený na podporu Pečovatelské služby Bánov,

kteřá se stará o klienty z Bánova a Bystřice pod Lopeníkem a má sídlo v Domě s pečovatelskou službou v Bánově. „Ples se mi moc líbil, měl bezvadnou, přátelskou atmosféru. Moc jsem si pochutnala na skvělém jídle a excelentních vínech, které byly v nabídce v menším sále u cimbálové muziky. Také se mi moc líbil výběr hudeb, myslím, že si na své přišel každý z návštěvníků. Původně jsem si myslela, že na akci strávím jednu či dvě hodiny, nakonec jsem ale z Bánova odjížděla téměř o půl druhé v noci,“ sdělila jedna z návštěvnic Hana Remešová, která na ples přijela ze Zlína. Spokojený byl také starosta Uherského Brodu Ferdinand Kubánek. „Charitní ples je vždy připraven na velmi dobré úrovni. Ani v Bánově organizátoři nic nepodcenili. Tradičně bohatá tombola, kvalitní muzika, různorodý košť vína a přátelské prostředí. A co bych vylepšil? Možná bych výdej a losování tomboly směřoval na půlnoc,“ doporučil starosta.

Návštěvníci si pochvalovali také bohatou tombolu, která podle jejich slov nemá na podobných akcích v regionu obdoby. Superlativy nešetřili ani na ochutnávku vín, která nabídla lahodné

moky z celkem osmi vinařství celé Moravy. „Přestože se jedná už o v pořadí třináctý ples naší Charity, je každá z těchto akcí jiná. Jednak proto, že plesy pořádáme v různých obcích Uherskobrodská, konkrétně v obcích, ve kterých provozujeme naše služby, a také proto, že se vždy alespoň trochu liší program a průběh i atmosféra této akce. Všem, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli k organizaci plesu, patří velké ocenění a poděkování,“ dodal ředitel brodské Charity Petr Houšť.

Děkujeme všem účastníkům i sponzorům za podporu této tradiční a velmi oblíbené akce. Poděkování patří i pracovníkům Charity Uherský Brod, zejména pak pracovníkům pečovatelské služby Bánov v čele s vedoucí služby Ivanou Končítíkovou, kteří velmi náročnou akci pečlivě přichystali a postarali se o její bezchybný chod.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod

Kino těší nejenom seniory

Strání – Dlouhé zimní večery, venku po sněhu ani památky, prší. Vánoce za námi, Fašank před námi... Tak jsme se rozhodli v Ambulantní odlehčovací službě Strání našim klientům zpříjemnit chvílky promítáním filmů. Premiéru měl, jak jinak, než známý český film *Anděl na horách*. Společenská místnost v Domě s pečovatelskou službou byla úplně plná. Všichni jsme si domácí kino užili a už se těšíme na další filmy. Slíbili jsme si, že budeme promítat pravidelně. Ještě doladíme zvuk, seženeme větší plátno.

Dne 18. února jsme promítali dokumenty z historie Fašanku ve Strání. A jelikož návrhů na další promítání bylo nespočet, bude ještě veselo. A tak to má být.

Miroslava Havlíková,
vedoucí Ambulantní odlehčovací služby Strání,
Charita Uherský Brod

Děkujeme firmě Hamé, s.r.o.

Uherský Brod – Charita Uherský Brod děkuje společnosti Hamé, s.r.o., která v těchto dnech Charitě darovala paštiky. „Tyto paštiky využijeme pro klienty naší organizace, zejména pro matky s dětmi v uherskobrodském azylovém domě, ale i pro žadatele o potravinovou pomoc v akutní sociální nouzi a další potřebné,“ vysvětlil František Bílek, koordinátor sbírkové činnosti a zástupce ředitele Charity Uherský Brod.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Charita Uherský Brod*

Charita Valašské Meziříčí

Začátek roku v Zastávce se nesl ve znamení virtuální reality, karaoke a Dívčí párty

Valašské Meziříčí – Leden je měsícem poklidným. Vše se po vánočních prázdninách pomalu rozjíždí a dostává se do zajatých kolejí. Jinak tomu ale bylo v Zastávce – nízkoprahu pro děti a mládež. Leden byl totiž nabitý pestrým programem.

Hned v jeho začátku bylo nutné „vyzkoušet“ playstation, což byl vánoční dárek, který klienti nízkoprahu našli v klubu pod vánočním stromečkem. Bylo zajímavé podívat se jeho prostřednictvím do virtuální reality podmořského světa a setkat se tam se žralokem. Ne pro všechny toto setkání bylo „příjemné“. Po vrácení se zpět a oddechnutí si, že to není skutečnost, se všichni ochotně vrhli na řízení závodního auta. Ve skutečnosti se to málokomu podařilo, ale v Zastávce se na chvíli všichni stali závodníky a ovládali stovky koní pod kapotou. Nadšení klientů bylo velké.

Další lednové odpoledne jsme věnovali spíše klientkám Zastávky. Dívčí párty, jak si holky program nazvaly, se zaměřila na kamarádství. Po vyplnění testu a jeho vyhodnocení se rozproutila de-

bata o tom, jak ke kamarádství přistupovat, jak v něm fungovat, co k němu patří a co už ne... Živá diskuse se dotkla i partnerských vztahů. Dlouze se mluvilo o tom, na co je důležité myslet při výběru partnera, jaká je role partnerů ve vztahu... Pro odlehčení se pak v závěru odpoledne klientky seznámily s novými trendy v líčení, které si mohly na sobě vyzkoušet.

Lednový program v Zastávce doplnilo karaoke. Tuto akci jsme uspořádali v klubu poprvé a hned se setkala s velkým úspěchem. První ostych zpívat do mikrofonu a před publikem někteří klienti záhy překonali. Ti, co zrovna nezpívali, hlasitě povzbuzovali své kamarády. Při oblíbených písničkách se pár kluků a holek začalo pohupovat do rytmu a vzápětí se k nim přidali i ostatní. Už před odchodem domů padaly dotazy, kdy se bude karaoke v klubu opakovat.

*Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí*

Hudba, tanec, módní přehlídka, benefice... Charita pořádala ples pro dobrou věc

Hrachovec – V pátek 7. února jsme si dali dostaveníčko v Kulturním domě v Hrachovci na Benefičním plese Charity Valašské Meziříčí. Záštitu nad ním převzalo město Valašské Meziříčí. Všichni se, jak bylo vidět, skvěle bavili. K tanci a poslechu hrála kapela Astmatic, své umění představila taneční skupina D-Company a s velkým ohlasem se setkala módní přehlídka české značky Werso. Nechyběla bohatá tombola.

To, že benefiční ples lze považovat za úspěšný, dokazuje jeho výtežek. Částku 35 500 korun Charita věnuje rodičům sedmiletých

kluků Dušana a Daniela z Valašského Meziříčí, kteří peníze použijí na úhradu odlehčovací služby. Oba kluci mají poruchu autistického spektra a středně těžkou mentální retardaci. Bez využívání služby se rodina neobejde.

Díky všem, kteří benefiční ples podpořili, a všem, kteří jakkoliv přispěli k jeho přípravě a samotnému průběhu.

*Za Charitu Valašské Meziříčí
Martina Došková*

Dobrovolnice Alena: Vidět radost dětí, to za to stojí!

Valašské Meziříčí – Dobrovolnictví není v lidské společnosti něčím novým, v každé kultuře a společnosti pomáhali ti, kteří na tom byli lépe, těm méně šťastným, kteří kvůli nemoci, chudobě či přírodní katastrofě pomoc potřebovali. Solidarita a vzájemná pomoc tvoří základ existence lidské společnosti. Práce dobrovolníků je důležitou součástí také činnosti Charity Valašské Meziříčí. Dobří lidé jí pomáhají buď pravidelně, nebo příležitostně.

Otázku proč se stát dobrovolníkem nám zodpověděla Alena Bohůnková, která svůj volný čas donedávna věnovala dětem z Azylového domu pro matky s dětmi. Nyní, po mateřské dovolené, nastupuje opět do zaměstnání. To je důvod, proč musí své dobrovolnictví alespoň na čas omezit.

Co Vás přivedlo k dobrovolnické činnosti?

Dobrovolnicí jsem se stala před mnoha lety (v roce 2011), kdy jsem studovala na vyšší odborné škole pedagogické a sociální. V té době nám profesori přiblížili dobrovolnickou činnost v různých městech a organizacích a já jsem pocítila silnou touhu pomáhat druhým lidem. Jelikož mám velmi ráda děti, tak jsem si přála docházet do některého ze zařízení, kde se jim budu moci věnovat.

Co Vám přináší dobrovolnictví?

Za ty roky mi přineslo mnoho radosti, nových kontaktů, energie a lásky. Je úžasné, když potkáváte děti z těchto zařízení a ony se k vám hlásí, mají chuť si povídat a jsou rády, že vás vidí. Zjistíte také, že tato práce není nikdy zbytečná, ale má velký smysl. Děti byly vždy velmi vděčné za program a za pozornost, kterou jsem jim věnovala. To za ten čas, který jsme spolu strávili, stojí.

Proč právě Charita?

Od první chvíle jsem měla jasno, že chci docházet za dětmi, proto jsem kontaktovala Adu a ta mi nabídla možnost spolupráce právě s Charitou a jejím azylovým domem. I když už jsem

s dobrovolnickou činností musela skončit, jsem velmi ráda, že jsem mohla do tohoto zařízení docházet. Pracovnice mě vždy velmi mile přivítaly a mohla jsem se na ně kdykoliv během své návštěvy obrátit. Děkuji za vše...

Za rozhovor také děkuje Martina Došková

Charita Vsetín

Vánoční benefiční koncerty vynesly Charitě Vsetín 22 898 korun

Vsetín – Období vánočních svátků každoročně provází spousta vánočních vystoupení, koncertů a jiných akcí. Přesto byly tentokrát dvě z nich pro Charitu Vsetín výjimečné. Byly totiž pojaty jako benefiční a jejich výtěžek putoval na konto Charity Vsetín a její služby Domácí zdravotní péče.

První z koncertů se uskutečnil v předvánočním čase v římskokatolickém kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Vsetíně, dne 17. prosince 2019. Koncert se nesl ve velmi milé a přátelské atmosféře. Netradiční spojení dvou hudebních nástrojů, valašských gajd a kytary, předvedli pánové ze Vsetína Tomáš Garlík a Petr Osička. Jejich úplně první veřejné vystoupení nejen že rozezpívalo všechny přítomné hosty, ale sklidilo také velký úspěch a potlesk. Pro Charitu Vsetín se v rámci dobrovolného vstupného vybralo 10 681 korun.

Druhý z vánočních koncertů proběhl v krásném římskokatolickém kostele svatě Kateřiny v Lidečku, dne 30. prosince 2019. Svůj repertoár plný vánočních písní a koled, hudby filmové, moderní i duchovní zazpíval ženský pěvecký sbor DIVINUM WALLACHIAN CHOIR, který předčil svým profesionálním vystoupením

mnohá očekávání. Lidečkovský kostel byl zaplněn do posledního místa a přinesl nevšední zážitek všem přítomným hostům, o čemž svědčil i neutuchající potlesk obecnostva. Vstupné bylo i na tomto koncertě dobrovolné a přineslo pro Charitu Vsetín výtěžek 12 217 korun. Ještě jednou bychom rádi touto cestou poděkovali všem

účinkujícím i hostům, že svou účastí na těchto benefičních koncertech a finančním příspěvkem vyjádřili podporu Charitě Vsetín.

*Eva Šafaříková,
Charita Vsetín*

Ve Vsetínské nemocnici slavili svátek Světového dne nemocných

Vsetín – Světový den nemocných vyhlásil papež Jan Pavel II. v roce 1993 a připadá na svátek Panny Marie Lurdské 11. února. Tento den nám má připomínat, že jsou mezi námi lidé, kteří jsou nemocní, a dává nám možnost vyjádřit s nimi solidaritu.

V areálu Vsetínské nemocnice se letos právě v tento den konala ve zcela zaplněné kapli sv. Růženy z Limy slavnostní mše svatá s možností přijetí svátosti pomazání z rukou olomouckého pomocného biskupa Mons. Josefa Nuzíka. Koncelebranty byli Mons. Bohumír Vitásek, biskupský delegát pro pastorační nemocných, dále vsetínský děkan František Král a místoděkan P. Vlastimil Vaněk. Mše svatá se kromě nemocných zúčastnili mnozí bývalí i současní zaměstnanci nemocnice a také několik klientů Charity Vsetín, kterým ochotné pečovatelky zajistily dovoz, odvoz i asistenci.

Biskup Nuzík pak následně požehnal nový interní pavilon, uvedený do provozu v loňském roce. „Požehnání patří tomuto místu, pacientům, kteří sem přicházejí hledat pomoc ve své nemoci, ale i zdravotníkům, jež zde pracují, a všem, kteří se podílejí na chodu nemocnice,“ sdělil biskup přítomným. Poté se pozdravil i se zdravotníky a s několika pacienty na odděleních. Vzhledem ke

stávajícímu zákazu návštěv z důvodů chřipkové epidemie proběhla tato setkání velmi krátce, ale i přes tuto skutečnost byli vybraní pacienti jeho návštěvou velmi potěšeni. Je krásné, že vedení Vsetínské nemocnice kromě péče o fyziologické potřeby nezapomíná ani na duchovní přání věřících pacientů. Ti mohou tak již sedmým rokem využívat služeb nemocničních kaplanů, kteří v nemocnici působí, a rovněž služeb kněží a duchovních křesťanských církví, kteří do ní pravidelně docházejí.

Slavnostního setkání v prostorách nového interního pavilonu se zúčastnili i zástupci Zlínského kraje v čele s hejtnanem Jiřím Čunkem, starosta města Vsetína Jiří Růžička a místostarostka Simona Hlaváčová, ředitelka Vsetínské nemocnice Věra Prousková, zástupci vedení, primáři, zdravotníci bývalí i stávající a mnozí další hosté.

Celá slavnost byla prodchnuta krásnou a milou atmosférou, kterou na svých fotografiích zachytili Radovan Kocůrek a Lubomír Holý.

*Marta Koňářková,
pastorační asistentka,
Charita Vsetín*

Charita Zábřeh

Aby králové přinášeli lidem radost, pokoj v duši. Aby se líbili...

Zábřeh – V novém roce se vydala poprvé koledovat s Třemi králi za potřebné i Alena Hojgrová ze Zábřehu. V blízké vesničce doprovodila své vnučky a jejich kamarádku, které koledovaly s houslemi a ve slušivých pláštích a turbanech. „Kostýmy pro Tři krále šiji už třetím rokem. Za tu dobu jich je více než 200. A protože nyní slaví Tříkrálová sbírka celorepublikově 20. výročí, ozdobila jsem je navíc ještě korálky a ušila turbany. Budou to praví mudrcové z východu,“ usmála se Alena Hojgrová.

Košilky šije z plátna a zdobí je pravými krajkami, barevné pláštěky pak jsou z přešitých plesových šatů, závěsů, ale také z látek, které měla doma anebo jí je přinesli dobří lidé. Její kostýmy nosí králové na Zábřežsku, ale také Opavsku a dokonce i na Slovensku. „Když jednou zazvonili koledníci v korunách a pláštích u mě doma, dojalo mě to. Přála bych si, aby lidé byli dojatí i nad těmi králi, které jsem oblékla já. Aby přinášeli lidem radost, pokoj v duši, aby se líbili. Pak dělám dobro i já... Každý král je pro mě schodek do nebe,“ dodala Alena Hojgrová.

Do Tříkrálové sbírky se každý rok zapojují tisíce dobrovolníků, jen koledníků vyšlo letos do ulic téměř 17 500. Pak jsou tu ještě jejich doprovody a další... Ti všichni chtěli pomoci lidem v nou-

zi. 65 % výtěžku Tříkrálové sbírky zůstává v regionu, část jde na pomoc v zahraničí (v případě Arcidiecéze olomoucké to je na Ukrajinu a Haiti).

Karolína Opatřilová,
ACHO

Prožít dny naplno, i když jsou poslední. Panu Františkovi je doma oporou Charita Zábřeh

Zábřežsko – Směna za směnou, čtyři podřizení, bolest v zádech. A pak výpověď pro nadbytečnost, odstupné a pracovní úřad. „Aspoň konečně zajdu k lékaři a vyřeším ta záda,“ vzpomíná pan František (52 let). Loni v únoru měl nastoupit do nové práce, místo toho ale začal dojíždět na chemoterapie. Ukázalo se, že za bolestí je rakovina. Pan František ukončil léčbu, chtěl si život ještě užít, být s rodinou, to je to nejdůležitější... Téměř půl roku mu pomáhá domácí hospicová péče Charity Zábřeh, která je zapojena do společného projektu Hospicové péče Caritas v Olomouckém kraji. Zdravotní sestřičky jsou oporou také jeho ženě Leoně.

Když jste se dozvěděl, že nádor je neoperovatelný, co Vás napadlo?

František: Že jsem dostal nemoc jako každý desátý v této republice. Nijak jsem to neřešil... Když už, tak si zbytek života užiju...

Co bylo dál?

František: Začal jsem jezdit na chemoterapie jednou za 14 dní. Z toho jsem se 10 dní kroutil a zvracel, a pouhé 4 dny žil normálně. Chtěli mi dát deset chemoterapií, ale že se uzdravím, mi negarantovali, tak jsem léčbu přerušil a teď čekám... jako by na smrt...

Leona: Když manžel skončil s chemoterapií, byl plný síly. Postavil plot, byli jsme na dovolené v Luhačovicích, projel si na kole kraj, kde se narodil. Když se ale řekne rakovina slinivky, to je nejhorší...

František: Přitom je tomu už rok, co mi ji zjistili.

Proč jste se rozhodli pro domácí hospicovou péči?

Leona: Protože přišly bolesti a museli jsme to řešit. Od začátku jsem věděla, že manžel zůstane doma, a když jsem zavolala do Charity Zábřeh a v telefonu jsem uslyšela paní Novákovou, ten její hlas mě velmi uklidnil. Je důležité vědět, že někdo stojí při

vás, že pomůže. Sestřičky k nám jezdí každý den a od začátku do nás hlučí: „Klidně zavolejte, nebojte se zavolat.“ Neobtěžujeme je. Ty ženské jsou úžasné, ulevilo se mně, ta tíha není jen na nás. A už vůbec mě nenapadlo, že tato služba je zadarmo.

František: Nejsme věřící, ale ten jejich takový „pánbíčkářský“ jako by duchovní přístup a komunikace jsou suprové. Dokáží se do nás vcítit.

Jak konkrétně Vám domácí hospicová péče pomáhá?

František: Když bych za léčbou dojížděl, trpěl bych. Potřebuji totiž řešit proměnlivý zdravotní stav okamžitě. Sestřičky k nám domů jezdí každý den, jednou za týden přijede i doktorka. Můžu jim kdykoliv zavolat a do půl hodiny jsou tu, upraví mi léčiva, aby bolest odezněla a podobně. Komfort až domů.

Jsou to cizí lidé, kteří se pohybují u Vás doma, vstupují do rodinné intimity, jak to vnímáte?

František: Už nejsou cizí, jsou součástí naší domácnosti, zeptají se co a jak, doplníme léčivo do dalšího dne. Popovídáme si, jaké byly Vánoce, jaké je počasí, jak kloužou silnice...

Leona: A někdy už manžel pomaličku vstává a to sestřičky vycítí. Sbalí se, je čas vypadnout.

František: Jsem rád, když si odbudu celou tu proceduru, všichni zmizí a já si vytvořím polohu, při které je mi nejlíp. Rakovina je nemoc o bolestech. Člověku není někdy nejlíp.

U domácí hospicové péče je podmínka, aby u nemocného byl 24 hodin denně jeho příbuzný, kdo se bude o něj starat. Je to v silách rodiny?

František: Manželka se musí rozhodnout, jestli odejde z práce, přijde o výdělek pro rodinu a bude dostávat 8 000 korun za „údržbu“ manžela, se kterým je třicet let. Stát by měl tyto pečující více podpořit, protože některé to může i zruinovat. Přitom starat se o lidi na konci života v nemocnici vyjde o moc dráž, než když

zůstanou doma. A co se nemocného týká, doma se cítí jinak než někde mezi dvaceti hýkaly... O tom žádá, doma je doma. V nemocnici člověk nemá svůj koutek, kam by si zalezl a přemýšlel. Sestry tam toho mají hodně, na pokoji osm lidí. Tady má sestřička mě, a pokud má nějaké starosti, tak to nedává najevo. Vidím, jak to ulehčuje mně, a přál bych si, aby tato služba ulehčila i dalším lidem, kteří jsou na tom stejně.

Vypadá to, že jste smířený. Jak člověk dojde ke smíření?

František: Celkem jsem smířený, tedy jestli je to smíření... Člověk spíš čeká, až to přijde. Když je mu hodně špatně, říká si, dneska by to už mohlo přijít. A když je mu zase dobře, říká si, dneska ještě ne...

Jak si dodáváte vzájemně sílu?

Leona: Znáám Františka skoro třicet let - dodává sílu celé rodině, i teď, když je nemocný. Děti jsou víc doma, dokonce s námi byly i na Silvestra. Uvědomuji si, že to přijde... A s Františkem se bavíme jinak než dřív, zeptám se stokrát za den, jak mu je... Je to jiný. Jsem strašně unavená, tíží mě balvan... Nějak žijeme, ale to čekání je na houby, nemůžete se těšit, něco si plánovat...

František: Týdenní plánování nemá smysl, to už je moc.

Ale děláte si při tom „čekání“ nějaké radosti? Co je pro Vás důležité?

František: Pro mě je důležitá jen rodina.

Leona: Jsme na sebe daleko hodnotnější. Povídáme si o životě a o tom, že jsme pyšní na děti. Taky vzpomínáme, jak jsme spolu

začínali, žili, jak jsme to tu budovali, koukáme na stará videa... Někdy se vracíme zpátky... Kruci, mohli jsme být na sebe fajn celých těch třicet let!

František: To bys chtěla zase moc (*pousměje se*).

*Za rozhovor děkuje Karolína Opatřilová, ACHO
Foto: Archiv Charita Zábřeh*

Charita Zlín

Tříkrálový festival 2020: hudba, tanec, jitrničky a jelítka, i teplá polévka. A především setkávání

Zlín – Už popáté v čase konání Tříkrálové sbírky se mohli lidé bavit na festivalu. Ten navázal na dlouhá léta konanou Tříkrálovou Moravskou zabíjačku, kde šlo primárně o prodej tradičních zabíjačkových výrobků. Podtextem letošního festivalu byla výzva: „Pojďme společně oživit Zlín, pojďme roztančit a rozezpívat sídliště Jižní Svahy!“ A povedlo se? „Já sem chodím každý rok, je mi tu dobře. A děti jako králové jsou moc roztomilé,“ řekla paní Marie.

Slovem festival označujeme obvykle organizovanou sadu zvláštních společenských událostí. Slovo festival pochází z latinského slova festive a znamená událost, shodného významu je také slovo feast. Podle druhé verze slovo festival pochází ze středověké angličtiny a francouzštiny se základem ve starém latinském slově festivus, znamenajícím slavit nebo oslavu. Slovo festival je známé z roku 1589, předtím se používalo v běžné mluvě, od 14. století pro označení náboženských svátků.

Slovo festival - událost, slovo festival - oslava. Takže, byla MUZIKA. Cestující hudba, B.P.T. ZLÍN, dětský folklorní soubor Trnečka a DoGa UH. Zvuk Petr Bazela. Slovem provedl Martin Pášma, to vše s MARTY production, za podpory Salesiánského střediska mládeže při farnosti Panny Marie Pomocnice křesťanů. Festival finančně podpořilo statutární město Zlín. Poděkování veliké!

Slovo festival - událost, slovo festival - oslava. A také jistá specifika. Ve Zlíně je to TRÍKRÁLOVÁ POLÉVKA. Příchozí za ni mohli vložit do zapečetěné tříkrálové kasičky libovolný finanční obnos. A také tak činili.

Se kterou osobností se mohli u polévky potkat? Kdo prdeláčku od deváté ranní podával?

Jiří Hradil, mistr světa MTBO 2019 * Kateřina Francová, náměst-

yně primátora, statutární město Zlín * Jiří Korec, primátor, statutární město Zlín * Blanka Kovandová, vedoucí vnějších vztahů, Městské divadlo Zlín, příspěvková organizace * Hynek Steska, ředitel, Střední zdravotnická škola a Vyšší odborná škola zdravotnická Zlín * Michaela Blahová, radní, Zlínský kraj * Miroslav Kašný, radní, Zlínský kraj * Jana Pobořilová, vedoucí sociálního odboru, statutární město Zlín * Mária Kunčíková, ekonomická náměstkyně, Ředitelství silnic Zlínského kraje * Miluše Peprníková, regionální ředitelka SME banker, Equa bank a.s. * Kamil

Obr, děkan Zlín, Římskokatolická farnost svatého Filipa a Jakuba * Vít Hlavica, děkan Vizovice, Římskokatolická farnost Vizovice * Jiří Čunek, hejtman, Zlínský kraj * Martina Hniličková, ředitelka, Základní umělecká škola Zlín * Michaela Černošková, ředitelka, Církevní základní škola a mateřská škola Zlín * Vít Rusar, ředitel, HZS Zlínského kraje * a Pavel Velez, ředitel, Nadace Tomáše Bati * Petra Psotková, ředitelka, Centrála cestovního ruchu Východní Moravy * Martin Pášma, moderátor, Tříkrálový festival.

Poděkování všem, kteří věnovali svůj čas dobré věci, poděkování všem, kteří myslí na druhé, kteří pomáhají. A *#procpomahat* a neříci si: „Kašli na pomoc“? Zněla téměř jednohlasná odpověď: „Proč ne, pokud můžeme.“

**Pavla Romaňáková,
Charita Zlín**

Zlínská Tříkrálová sbírka 2020 – 2 336 471 koruna. Úžasný výsledek

Zlínsko – Za každoroční zlínskou Tříkrálovou sbírkou je udělena tečka. V prvních dnech nového roku vyšla do ulic děkanátů Vizovice a Zlín více než tisícovka Kašparů, Melicharů a Baltazarů, malých i větších králů, aby šířili radost a boží požehnání. A také aby přinesli do domovů písničku a úsměv a současně aby vykoledovali prostředky, kterými Charita pomáhá lidem v nepříznivé životní situaci, kterou sami nedokáží vyřešit. Tedy pro nemocné, sociálně znevýhodněné, staré.

Charita Zlín vypravila celkem 346 skupinek koledníků. Skupinka, to jsou většinou tři děti a dospělý doprovod. V kostýmech králů, s korunkou či turbanem na hlavě, se vydávali dům od domu, vybaveni pozorností pro dárce - cukříkem a kalendáříkem. Nezbytnou je každým rokem úředně zapečetěná pokladnička, do níž vstřícní dárce i tentokrát přispívali dle svých možností, a průkazka vedoucího skupinky. A nesměla, stejně jako roky předešlé, chybět ani požehnaná křída, jíž koledníci psali na vstupy do domovů C†M†B†2020, tedy Christus mansionem benedikat, což je překládáno jako Kristus ať žehná tomuto příbytku po celý rok, přičemž tři křížky symbolizují Nejsvětější Trojici, tedy Otce, Syna a Ducha Svatého. Kolikrát králové psali zmíněný symbol a kolikrát zazpívali královskou koledu, ať už celou, či krácenou, se asi sečíst nepovede. Co ale sečteno je, je obsah kasiček zapečetěných Charitou Zlín ve čtyřech městech a čtyřiceti čtyřech obcích regionu.

V kasičkách se ukrývalo 10 753 kusy papírových bankovek a 21 125 kusů mincí. Vyskládali-li bychom bankovky pěkně za sebe, šlo by o vzdálenost 1,538 kilometru, spolu s kovy by vzdálenost dosáhla úctyhodných 2,063 kilometru. A hmotnost mincí? Ta vydala za řádně urostlého mládence, konkrétně 156,110 kilogramů. Co se četnosti jednotlivých hodnot týče, nejčastěji se v pokladničkách vyskytovala, stejně jako předešlé ročníky, stokoruna, následovala padesátikoruna, jíž na záda dýchala kovová dvacetikoruna. Tedy sečteno, podtrženo: Charita Zlín - Tříkrálová sbírka 2020 – 2 336 471 korun. „Je to úžasný výsledek. Děkujeme všem, kteří se jakýmkoliv způsobem na této aktivitě podíleli,“ řekl Vlastimil

Vajďák, ředitel Charity Zlín. A co se bude dít s vykoledovanými penězi nyní? „Až bude uzavřena sbírka v celé zemi, přijde řada na přerozdělení,“ dodal Vlastimil Vajďák a dále vysvětlil: „Tak zvané záměry na využití výnosu jsme již předložili v roce minulém. Jakmile se dozvíme, že jsou schváleny, budeme je moci realizovat. Předpokládám, že na ně nevyužijeme přidělenou částku celou, další projekty tedy budou během krátké doby následovat.“

A o jaké plánované záměry a v jaké předpokládané výši se jedná?

- 650 000 Kč - Přímá pomoc osobám v nepříznivé životní situaci, primárně na Zlínsku
- 150 000 Kč - Nemocnice Milosrdných bratří Vizovice
- 100 000 Kč - Letní pobyt pro děti a mládež s diagnózou SMA a distrofiemi (podpora rodin)
- 100 000 Kč - Žijí s námi – podpora osob se zdravotním či tělesným postižením
- 96 500 Kč - Internát pro nejchudší romské chlapce Kazaniak, Bulharsko

**Pavla Romaňáková,
Charita Zlín**

„FOŤTE!“ Tříkrálovou sbírku 2020 a další zábavné zlínské aktivity

FOŤTE: „jsme králové akční“

O vítězi čtrnáctého ročníku zlínské foto soutěže rozhodla odborná porota.

Rozhodnutí odborné poroty (maximum 85 bodů):

- **1. místo:** ...na startu své cesty, králové Soňa, Silvinka a Staňa, Lípa (48 bodů)
- **2. místo:** I mušketýři byli přece čtyři... Královny Adéla a Veronika, Karolína a Tereza, Zlín (43 body)
- **3. místo:** I kdybychom přes plot přelézt měli, Tříkrálová sbírka k odvážnému skutku velí, králové Kristian, Benedikt, Natanael a Aurelia, Zlín (31 bodů)
- **4. místo:** Ať je horko nebo mráz... Králové Jakub Jan, Valentýna a Vanesa, Zlín (28 bodů)
- **5. místo:** Akce nám nikdy nechyběla, králové Kubík, Davídek a Tatianka, Zlín - Lužkovice (24 bodů)
- **6. místo:** Rozkaz zněl jasně, neminout žádný objekt... Králové Timotej, Jan a Klára, Všemina (22 bodů)
- **7. místo:** Tříkráloví špioni, všechny chudé odmění, králové Erička, Jirka, Anežka, Želechovice nad Dřevnicí (17 bodů)

Děkujeme těm, kteří poskytli odměny pro vítězné účastníky soutěží:

- **Resort Valachy Velké Karlovice** - cena pro absolutního vítěze foto soutěže (dle odborné poroty), volná rodinná vstupenka do termálních bazénů relaxačního centra Wellness Horal ve Velkých Karlovicích
- **E-KARTS Zlín**, pro vítěze vstupenky na jízdu v nejmodernější motokárové dráze na Moravě
- **Golden Apple Cinema a.s.** pro vítěze volné vstupenky na filmové představení a další drobné pozornosti
- **Rodinný zábavní park Galaxie Zlín**, pro vítěze vstupenky do parku
- **Pavla**, pro vítěze vstupenky do Městského divadla Zlín
- **OXALIS, spol. s r.o.** pro vítěze čajičky, hrníčky, taštičky
- **Charita Zlín**, pro vítěze skládanek, drobné pozornosti

Královské tipovačky – aneb kdo si hraje, nezlobí

A jaké že byly výzvy? Tak třeba:

Jakou barvu má zlínská placka Jsem King 2020?

Kolik tříkrálových kalendářů 2020 má Charita Zlín připraveno pro dárce?

Jaká bude venkovní teplota vzduchu 4. ledna v 9 hodin ráno, kdy králové vycházejí do ulic?

Kolik kasiček bude na Zlínsku zapečetěno?

Jaká je hmotnost 24 000 tříkrálových kalendářů 2020, které má Charita Zlín připraveny pro dárce?

Královské bruslení (18. ledna 2020)

A cože bylo vstupenkou na ledovou plochu Zimního stadionu Luďka Čajky ve Zlíně? Přece tříkrálové šátky. Jako každý rok, i letos jsme pozvali kamarády z otrokovické Charity – snad se jim líbilo. Děkujeme za dlouhodobou vstřícnost týmu Berani Zlín, s.r.o.

Královská stopa

Dospělý vedoucí si do „chytrého“ telefonu nainstaloval předem jakoukoliv aplikaci, která umí provádět záznam trasy, díky níž králové trasu zaznamenávali a třeba se i pokusili vymalovat

zajímavý obrázek... Bylo nepodstatné, zda ušli kilometr je-den, či deset, vždyť každý krok byl přece královský!

Královské kino (8. února 2020)

Královské dopoledne. V hledišti jeden král vedle druhého v sousedství třetího. Na plátně Multikina Golden Apple Cinema Zlín Král Lví. To je definitivní tečka za zlínskou Tříkrálovou sbírkou 2020.

*Pavla Romaňáková,
Charita Zlín*

Zázračné uzdravení v Lurdech

Světový den nemocných byl vyhlášen roku 1993 z podnětu papeže Jana Pavla II. Připadá na den 11. února, který je zároveň dnem svátku Panny Marie Lurdské, který je památným dnem, více než 150 let starým. Ten den v roce 1858 se zjevila Panna Maria v Lurdech a uzdravila chudou holčičku Bernardettu Soubirousovou.

„Pojedeme do Lurd!“ Hlas našeho souseda zněl radostně: „Podařilo se nám všechno domluvit a zařídit. I peníze, co tak dlouho šetříme, by měly stačit.“ Byla jsem šťastná. Naši přátelé měli chlapce, který se narodil stejně jako můj syn, a to ještě více utužilo naše přátelství. V těhotenství bylo všechno dobré, jen potom, po narození, se něco u chlapce změnilo a rodiče přijímali ohledně malíčkého syna jednu špatnou novinu za druhou. Postižení tělesné i duševní. A tak i přes velkou péči rodičů i lékařů byl Pěť v osmi letech na kočárku a slepý. Když se podařilo domluvit návštěvu slavného poutního místa, kde se událo hodně uzdravení, byli jsme všichni nadšení. Pěťovi rodiče měli spoustu starostí, ale zvládli všechno a vyrazili na pouť do Francie. V té době jsme ještě neměli mobily, tak jsme netrpělivě očekávali jejich návrat. Když přijeli, hned druhý den jsem k nim přiběhla a s nadějí v hlase jsem se ptala, jaké to bylo, a pak jsem dodala: „A co uzdravení, dostali jste?“ Rodiče vypadali velmi šťastní,

tak mě nepřekvapila odpověď, že ano. Pohlédla jsem na chlapce, vypadal stejný jako před odjezdem a pak jsem pohlédla zase na rodiče, tentokrát trochu nechápavě. Pěťův tatínek mě ujistil, že opravdu došlo k uzdravení. Uzdravení jeho vztahu k synovi: „Víc jsem si uvědomil, že toto je můj milovaný syn, a že na tom se nemění nic. Ani skutečnost jeho postižení. Mohu vám říct,“ pokračoval trochu zastřeným hlasem, „že když jsem viděl to množství nemocných... Věřte mi, že náš chlapec byl na tom ještě dobře, spíše jsem děkoval za to, že jsme na tom takto a moc jsem přál uzdravení jedné paní, které tehdy proběhlo. Modlit se mezi tolika nemocnými jen za nás mi přišlo sobecké. A tak jsem to Bohu odevzdal, děkoval jsem, že jsme na péči dva a prosil jsem, aby nám dovolil se o chlapce starat až do jeho smrti.“

Po této pouti strávili jako rodina ještě společných dvacet let. A když jsem byla nedávno na Pěťově pohřbu a mluvila pak s rodiči, přes velkou bolest mi znovu připomněli, jak velký význam v jejich životě pouť do Lurd měla.

*+Noela Frolková,
pastorační asistentka,
Charita Zlín*

Seniorský ombudsman pro občany Zlína? Najdete ho v Charitě Zlín

Nezávislost. Nestrannost. Diskrétnost. Bezplatnost. Respektování. To jsou zásady Občanské poradny Charity Zlín, sociální služby, která od ledna letošního roku poskytuje z pozice „Seni-

orského ombudsmana“ komplexní poradenství občanům města Zlína starším 60 let, kteří řeší situaci, kdy se například vůči jejich osobě úřad nebo úředník chová arogantně, nevhodně, či

senior není spokojen s postupem jednání, řeší bezúspěšně občansko-právní záležitosti, či potřebuje podporu a pomoc v oblasti bydlení, dávek, bezpečnosti.

Ombudsman podle Wikipedie: Slovo i institut vznikl ve Švédsku, kde byl ombudsman pověřen králem dbát na správné chování úředníků. V roce 1809 se institut ombudsmana dostal do švédské ústavy. Hromadného rozšíření se dočkal ale až v druhé polovině 20. století, v současné době je tento institut v různých formách rozšířen téměř ve 100 státech světa. V některých zemích je institut ombudsmana oblíbený natolik, že existují i na nižších úrovních státu, samosprávy či dokonce mimo státní struktury (ve firmách, v Česku ho má například Česká spořitelna). A naopak i na celoevropské úrovni existuje evropský ombudsman. Podnět ke zřízení seniorského ombudsmana města Zlína vzešel od zlínského zastupitele Iva Mitáčka. Charita Zlín byla vybrána na základě výběrového řízení na sklonku

roku 2019. Službu zajišťují bez úhrady pracovníci odborného sociálního poradenství v čase provozní doby služby, na základě písemného podnětu k řešení. Poradenství je vždy realizováno na základě vyplněného formuláře Seniorský ombudsman, podnět k řešení. Zde uvedené osobní údaje slouží pro možnost kontaktovat zájemce o službu seniorského ombudsmana a možné následné řešení jeho problému, který nesmí být starší než 1 rok. První odpověď je realizována v co nejkratším možném termínu, nejpozději však do 30 dnů od zaslání podnětu (rozhoduje datum odeslání), a to telefonicky nebo písemně (pokud je uvedena elektronická adresa). Dále může být sjednána osobní schůzka k zaslání podnětu. Aktivitu finančně podpoří statutární město Zlín.

**Pavla Romaňáková,
Charita Zlín**

Vytvářet umělé strachy... Copak nestačí, co nám sám život přináší?

Zlín – „Udělala jsem pár kroků a najednou se za mnou v té tmě ozvaly šoupavé kroky a já jsem ucítila prudkou bolest v levém rameni.“ Takto nějak spisovatel zformuloval větu, která mi způsobila hodně strachu. Šoupavé kroky ve tmě, které se blíží...

V pubertě jsem se pustila do detektivek, které jsem hltala co den, to kniha. Byla to díla slavných i méně slavných autorů, které jsem si nosila z městské knihovny, když jsem přečetla všechno, co nabízela knihovna domácí. Tolik autorů jsem znala a jejich hrdiny. Hercule Poirot, Sherlock Holmes a mnoho dalších, dnes už si naštěstí ani nepamatuji většinu jmen. Byly to chvíle dobrodružství a napětí. Co vše se v příběhu odehraje, kdo je pachatel, jak to dopadne. No, ještě že jsem měla brzy jiné starosti. Pak ještě tvář za oknem. V knize Arthura Conana Doylea mě děsila fotografie obličeje přimáčkutého na

sklo. Kolik strachu mi ten obraz způsobil! Jít někam ve tmě bylo pro mě nemožné. Až později jsem si uvědomila, jak mi některé knížky ublížily. Je to dnes už docela jasné, kolik potíží nám může způsobit špatná strava, jak dnes už dokážeme hlídat, abychom omezili přísun škodlivých potravin do svého těla. Ale to, co si uložíme do hlavy, nám může ublížit ještě víc. A nevím, jestli je horší, když vidím něco špatného ve filmu, na „vlastní oči“ nebo když je to v knize, kde pracuje moje obrazotvornost.

Tak nám přeji, abychom si nevytvářeli umělé strachy, stačí to, co nám život přináší.

**+Noela Frolková,
pastorační asistentka,
Charita Zlín**

Občanská poradna: 97 % dotázaných o službě říká: „Jsme spokojeni“

Dotazníkové šetření je jedna z kvantitativních metod výzkumu veřejného mínění, která je hojně využívána v sociologii. Tato metoda se také často používá i v dalších oborech. Výzkumy, prováděnými pomocí dotazníkového šetření, se dají měřit sociologické jevy, dále je možná jejich analýza za použití matematických modulů a statistických technik. Takto je dotazníkové šetření definováno v otevřené encyklopedii s názvem Wikipedie. Že dotazníkové šetření, tedy zpětná vazba od uživatelů služby, je významným nástrojem i při zjišťování kvality poskytované sociální služby a také významným prvkem pro její zvyšování, je více než jasné.

Během kalendářního roku mají možnost vyjádřit se ke službě Občanské poradny Charity Zlín všichni uživatelé služby prostřednictvím dotazníků, které jsou vyhodnocovány čtvrtletně na pravidelných poradách služby. Při zpracování dotazníku, který je koncipován jako souhrn otevřených i uzavřených otázek, je kladen důraz na to, aby uživatelé mohli vyjádřit spokojenost nebo nespokojenost se službou, ale také napsat to, čeho si na službě cení, dále poskytovat své náměty nebo připomínky k nabízeným službám, či se vyjádřit k přístupu pracovníků poradny. Dotazník obsahuje celkem devět otázek. Během roku 2019 nabídku dotazníkového šetření využilo 107 respondentů.

V případě shrnutí hodnocení do jedné věty, respondenti říkají: „Jsme spokojeni.“

Zde jsou vybrané odpovědi. Nejdříve zdroj informovanosti. Téměř 40 % dotázaných respondentů objevilo službu na internetu, pouze u 8,5 % šlo o náhodu. Co se týká priorit uživatelů, pak nejvíce jich, tedy 33,6 %, oceňuje vstřícný přístup pracovníků, pouze 3 % do popředí staví nezávislost a nestrannost. Na otázku: „Scházejí Vám v nabídce služby některé činnosti?“ odpověděla pětina dotázaných, která zmínila služby právnícké a psychologické. Jednou z nejvýznamnějších je všeobecně reference. I na toto bylo v dotazníku pamatováno. Službu Občanské poradny by svým blízkým a přátelům doporučila většina dotazovaných uživatelů. 75,7 % dotazovaných uvedlo, že by službu určitě doporučili a spíše by ji doporučilo 14,9 % uživatelů. To je přece dobrý výsledek. Kompletní vyhodnocení dotazníku na webu Charity Zlín či ve službě.

Občanská poradna Charity Zlín, finanční podpora: Zlínský kraj z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2019, statutární město Zlín, dárce

**Pavla Romaňáková,
Charita Zlín**

HUMANITÁRNÍ POMOC

Chudé ukrajinské děti prožily kouzelné Vánoce. Dostaly vánoční dárky

Olomouc, Ukrajina – „Djakujiemo, djakujiemo,“ provolávají sborově děti, pusou od ucha k uchu a v ruce vánoční dárky. Mezi nimi je i malá dívka - tak velký dárek neunes, ale odmítá pomoc a soustředěně sune balík po zemi. Začátkem ledna Arcidiecézní charita Olomouc rozdávala dětem z rodin v nouzi a dětských domovů na Ukrajině Vánoční balíčky. Zabalili je pro ně jednotlivci, rodiny, ale i firmy a různé Charity z celé České republiky. Udělali tak radost 381 dětem z Lopatynu, Bortnyk, Ternopilu a z Kolomyje.

„Některým dětem svítila očka jako světýlka na vánočním stromčku a když jsme zavolali jejich jméno, pro svůj dárek dokonce i běžely. Vidět tu radost nám dodává plno sil, abychom pomáhali malým Ukrajincům a Ukrajinkám dál,“ říká Khrystyna Novodvorska, koordinátorka projektů Arcidiecézní charity Olomouc. První zastávkou byla vesnice Lopatyn. Tam chudé děti docházejí každý všední den do jídelny, kterou podporuje Charita. Některé rodiny jsou na tom finančně tak špatně, že si obědy pro své děti každý den nemohou dovolit. Velkou krabici plnou dárků si vyzvedla třeba malá Tatiana. Tato statečná dívka má před sebou čtvrtou operaci, neslyší na jedno ucho, a přesto ráda zpívá a vyhrává jednu pěveckou soutěž za druhou.

Velká radost panovala i mezi chlapci v rodinném domě v Bortnykách. V domově totiž v poslední době přibýlo pár malých hochů, kteří rozdávání dárků zažívali poprvé.

„V Ternopilu nás překvapila maminka s pěti dětmi, které nám zazpívaly koledy i v češtině, třeba Tichá noc nebo Narodil se Kristus Pán. Všech pět dětí je talentovaných a navštěvuje hudební školu,“ pokračuje Khrystyna Novodvorska.

Pro dárek si mezi Ternopilskými přišla i malá Kateřina. „Děkuji vám za práci, kterou odvádíte, a přeji vám hojně zdraví. A já bych si přála, abyste Ukrajině pomáhali i dál,“ děkovala dívka.

Radost z balíčků neměly jen děti, dárek vyzvedávala pro svého vnuka, který je na vozíčku, i starší paní. Byla dojatá a děko-

vala, že chlapec bude mít něco krásného. Tým Charity zamířil i do Kolomyje, a to přesně na ukrajinský Štědrý den. Děti přišly ustrojené do národního kroje, zpívaly koledy. „Když jsme odjížděli z kolomyjské Charity, ulice byla plná dětí, které si nesly domů obrovské krabice. Všechny se smály a těšily se, až si doma dárky rozbálí,“ usmívá se Khrystyna Novodvorska. V Kolomyji Charitáci navštívili ještě místní sirotčinec. Čeští dárci posílají ukrajinským dětem v nouzi Vánoční balíčky každý rok, letos se tak stalo po jedenácté. Jakou radost dětem balíčky udělaly, se dozví v databázi na webu www.charitaproukrajinu.cz, kde jsou zveřejněny fotografie z předávání.

Milí dárci, udělali jste velkou radost stovkám dětí v nouzi. Díky vám měly nezapomenutelné Vánoce. Děkujeme.

Karolína Opatřilová, ACHO

Foto: Marta Sawicka

„Projít se“ Ukrajinou a jejími kontrasty. Výstavu uvedla vernisáž s přednáškou

Olomouc – Lidé koupající se v jezeře s čadícími továrními komíny v pozadí, auto plné vojáků a vedle pochodující krávy, ukrajinské výšivky, modrá a žlutá... Kontrasty Ukrajiny – výstava fotografií Richarda Boudy je od 11. února k vidění ve Vlastivědném muzeu v Olomouci. Tamní návštěvníci také mohou podpořit příspěvkem ukrajinské děti v nouzi. Naučí se pak fotit a vytáhnout z dění kolem sebe to podstatné.

Vernisáž uvedl známý fotograf Jindřich Štreit. „Richard Bouda mnohokrát po Ukrajině cestoval a viděl ji v celé její šíři. Přestože je tam válka, jsou i místa, kde obyčejný život pokračuje. Fotograf konfrontuje obraz bídy a obraz obyčejného života, kdy se lidé koupají, hrají si...“ popsal Jindřich Štreit a dodal, že Richard Bouda fotografoval nejen na Ukrajině, ale i v dalších problematických oblastech, jako jsou třeba Balkán nebo Irák. „Pořídít sociální fotografie v takových zemích je přitom velmi obtížné,“ dodal.

Svist dělostřeleckých granátů, hořící skládka, ukrajinské výšivky

Další Boudovy fotografie lidé viděli při projekci a přednášce. „Na této fotce jsou lidé, kteří žijí v nárazníkové zóně. Občas jim spadne na dům nebo proletí zahradou dělostřelecký granát,“ popisoval autor výstavy. Na plátně se objevila další fotka a na ní dělníci, kteří se snaží obnovit černouhelný důl. Že se to podaří, v to nevěří. Podle Richarda Boudy jsou lidé žijící na západní Ukrajině víc vlastenecky naladěni. V ulicích jsou vidět ukrajinské vlajky, lidé nosí modrou a žlutou na oblečení i tváři, pomalované jsou také zdi, chodníky, květináče... Dívky nosí košile s výšivkami a věnečky na hlavách.

Na dalším snímku hořela skládka. Pár mužů stálo na hoře šedivé doutnající hmoty, jeden z nich jistil druhého na laně. „V té skládce se během zásahu ztratili tři hasiči. Pracují bez roušek a dalších ochranných pomůcek. A to je důsledek korupce, kvůli které na Ukrajině nezbývají peníze na vybavení pro záchranářské složky,“ upozornil na další problém Richard Bouda.

Součástí výstavy jsou také fotky z míst, kde dlouhá léta pomáhá Arcidiecézní charita Olomouc. Konkrétně z dětského domova pro chlapce v Bortnykách a fondu Děti v nouzi v Lopatyně. „Jezdím na Ukrajinu už 16 let a za tu dobu se pro mě stala osobní záležitostí. Však letos na Vánoce u nás doma byli dva chlapci z dětského domova a slavili jsme svátky společně,“ sdělil Václav

Keprt, ředitel Arcidiecézní charity Olomouc. Připomněl ještě, že z míst, kde se bojuje, se muselo vystěhovat 1,5 milionu vnitřně vysídlených, Ukrajina zažívá těžké časy. „Snažíme se pomáhat, kde se dá, a přestože nevyřešíme problémy všech, je to důležité. „Kdo zachrání jen jeden život, zachrání svět“,“ připomněl myšlenku z Talmudu.

Ukrajina očima dětí v nouzi

Pomoc, kterou ukrajinské děti od Charity dostávají, některé pak posílají dál. Například chlapečci z Bortnyk, kteří se složili na invalidní vozík pro spolužáka. Možná se brzy podaří nahlédnout i do jejich světa. „Kdysi dávno jsem jim půjčil foťák. Měl jsem o něj strach, ale když jsem si pak prohlížel jejich fotky, pár jich stálo za to. Chceme tak povzbudit děti k tomu, aby se jim přes hledáček otevřel nový obzor, aby dokázaly vytáhnout to, co je pro ně podstatné. Proto jim chceme koupit dva kvalitní fotoaparáty,“ zdůraznil Václav Keprt s tím, že při další vernisáži lidé třeba zhlédnou fotky právě těchto malých dětí...

Výstava Kontrasty Ukrajiny potrvá v olomouckém vlastivědném muzeu do 15. března.

O autorovi

Richard Bouda

(nar. 1. 7. 1978) fotí zejména reportážní a dokumentární fotografii, na které zachycuje různé sociální skupiny. Dokumentoval život v jednom z největších slumů světa v keňské Nairobi, či příběhy unesených kurdských žen v severním Iráku. Během „migrační krize“ zaznamenával putování uprchlíků ženoucích se po tzv. Balkánské cestě – tedy cestě z Řecka přes Makedonii, Srbsko, Chorvatsko, Maďarsko a Česko. Zaměřuje se také na objevy a expedice, např. z podzemí Venezuely, Iránu, Islandu, Severní Ameriky a Balkánského poloostrova.

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

Haiti 10 let po ničivém zemětřesení: korupce, nepokoje, potravinová krize

Haiti, Olomouc – Trosky budov, mrtví, nedostatek vody, jídla a lékařské péče, lidé přespávající v ulicích... To je obrázek Haiti před 10 lety. V úterý 12. ledna 2010 krátce před 17. hodinou místního času zasáhlo ostrovní stát v Karibiku ničivé zemětřesení o síle 7,0 Mw (ekvivalentní k síle 38 svržených atomových bomb na Hirošimu). Během pouhé půlminuty zemřelo 250 000 lidí, milion a půl dalších přišlo o střechu nad hlavou. Krátce nato vypukla epidemie cholery. Přímou na Haiti tehdy pomáhala Arcidiecézní charita Olomouc a působí tam dodnes. Aktuálně Haiti zmítají nepokoje a řádění gangů, podle OSN nastala i potravinová krize.

Barvitý, a přitom drsný život Haitanů přiblížila Charita výstavou velkoformátových fotografií Jiřího Pasze ve Vědecké knihovně Olomouc (3.-28. února). Výstavu zahájila vernisáž 3. února v 17 hodin. Dne 19. února v 17 hodin se v knihovně uskutečnila přednáška o životě na Haiti.

Před 10 lety – trosky a chaos

Dvůr Caritas Haiti je posetý stany, pracovníci pobíhající s papíry a telefony. Problém s elektřinou, internetem, telefonickou sítí, nedostatkem nafty a neprůjezdností silnic. Na místě pomáhají 2 pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc, jedním z nich je Martin

Zamazal. „Lidé v minutě přišli o vše. Ti, kteří přežili, zůstávali z důvodu bezpečnosti mimo svá poškozená obydlí. Potřebovali vodu, potraviny, přístřeší a informace. Proto jsme se v prvních dnech a týdnech soustředili na rozdávání vody, potravinových a hygienických balíčků, plachet a stanů. Humanitární pomoc jsme přebírali v prvních týdnech z celého světa. Přilétala na poškozené letiště v hlavním městě, připlouvala po moři mexickými bojovými plavidly nebo přijížděla po souši proudem kamionů z Dominikánské republiky,“ vzpomíná Martin Zamazal. Všude vládní chaos, další lidé umírají na následky zranění, protože některé nemocnice jsou poškozené nebo zničené, chybí lékaři a zdravotnický materiál. Zraněných je přitom na 300 000. Pomoc komplikuje i období dešťů, cesty jsou rozbahněné, nesjízdné. Zem se opět otřásá, lidé přespávají jen tak na ulicích.

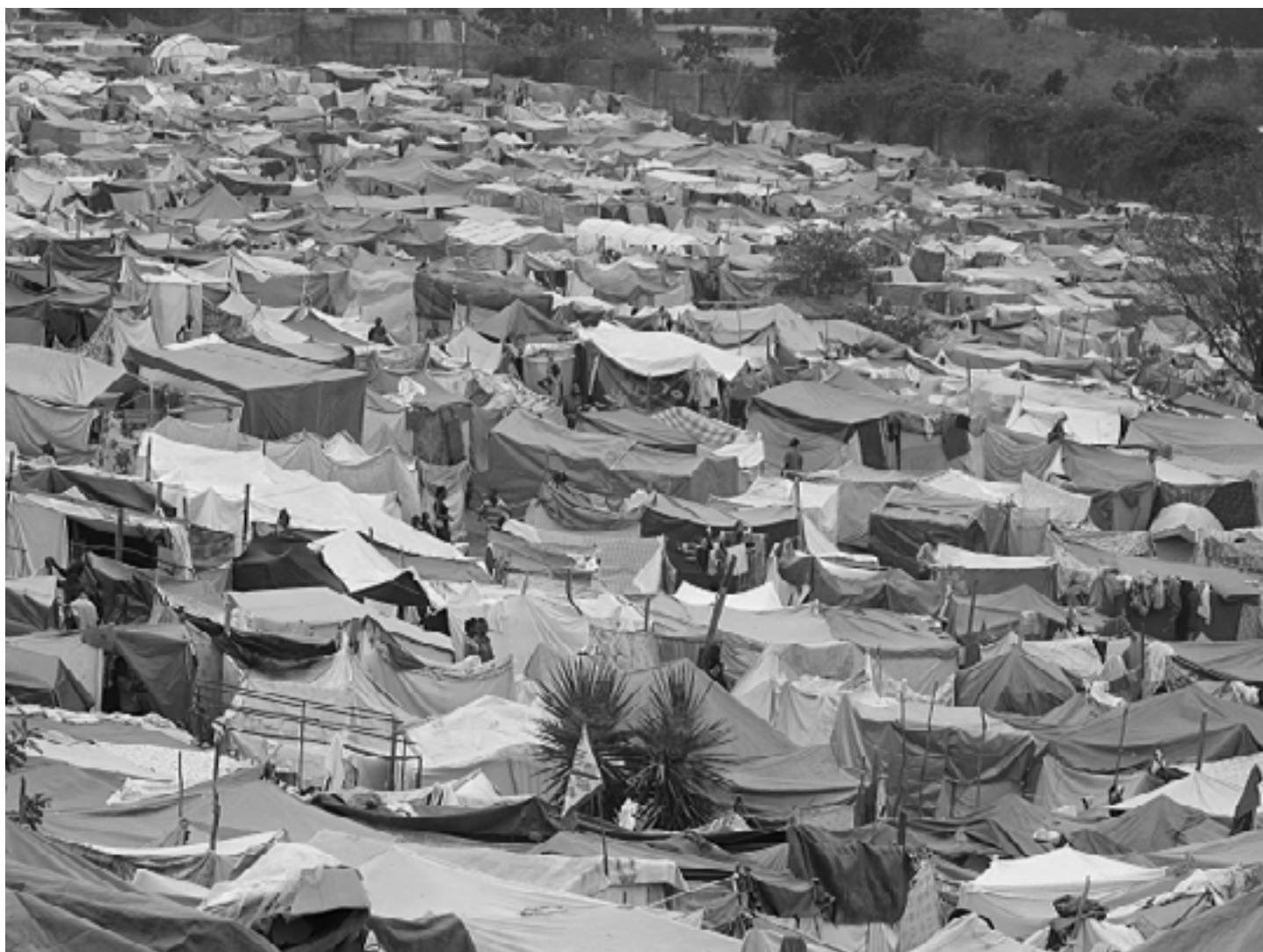
Později Charita zakládá na Haiti nové dlouhodobé projekty, např. obnovu zemědělství, stavbu odolných střech atd., aby pomohla obnově komunit.

Současnost – řádění gangů a potravinová krize

Přestože Haiti se dostalo po zemětřesení do centra pozornosti a směřovala tam i finanční pomoc v rádech miliard dolarů, zůstalo u nevyužitých příležitostí, a Haiti stále patří mezi zhroutené státy. Vládní zde bída a korupce. Lidé nemají dostatek potravin, ani paliva, některé skupiny berou spravedlnost do svých rukou. Protesty proti zkorumpované vládě přerůstají v násilnosti. Kvůli nebezpečí Haitané loni zavřeli školy ve větších městech. „Na začátku prosince jsme školu v Gonaïves znovu otevřeli, ale přišli jen žáci sedmých a osmých tříd. Mladší děti se rodiče báli pus-

tit do ulic plných ozbrojených gangů,“ říká její ředitelka sestra Margaret. Během ledna bude škola snad znovu otevřena. Zato do nutričního centra dochází přes 70 matek s dětmi. Dostanou zde jídlo i mléko. „Jsou rádi, že mohou být někde společně a cítit

se v bezpečí,“ dodává sestra Margaret. Centrum je prospěšnější zvláště nyní – v době potravinové krize. I přes nepokoje funguje v Gonaïves šicí dílna. A to od roku 2018, poté co tam Arcidiecézní charita Olomouc poslala šlapací šicí stroje v Kontejneru pro Haiti. „Ve třídě nováčků se učí šít 12 maminek. Ve třídě pokročilých je dokonce 15 švadlen, které již dostaly své diplomy a čekají, kdy bude příznivá doba na práci v nedaleké textilní továrně,“ říká charitní koordinátorka projektů na Haiti Lada Matyášová.

Čeští dárci přispívají dětem na jídlo

„Díky našemu projektu Adoptce na dálku mají děti ve školách zajištěno jedno teplé jídlo denně. Mnohé by doma tuto možnost neměly ani před vypuknutím nepokojů, o to cennější je to v těchto těžkých dnech,“ přibližuje koordinátorka.

Školu i nutriční centrum v Gonaïves podporuje Arcidiecézní charita Olomouc. S pomocí českých dárců pomáhá Haitanům vyrovnat se s potravinovou krizí. Arcidiecézní charita Olomouc působí také v Baie-de-Henne a Roche-à-Bateau. V těchto venkovských oblastech je zatím klid, školy jsou otevřené.

Karolína Opatřilová, ACHO
Foto: Martin Strouhal a Charita

Na Haiti je větší klid. Děti se dočkaly školy i Ježíška

Haiti – Během ledna se situace na Haiti oproti předchozímu půlroku uklidnila. Nepokoje v ulicích až na výjimky v hlavním městě ustaly. Z velkých ulic zmizely blokády i ozbrojené gangy. Ty se vyskytují jen ojediněle. Bezpečnostní situace se zlepšila jak v hlavním městě, tak ve městě Gonaïves, kde máme naši partnerskou školu.

Po více než čtyřech měsících byla konečně 7. ledna 2020 znovu otevřena škola Emmaus st. Joseph v druhém největším městě Gonaïves. „První týden se rodiče obávali posílat své děti do školy, protože si nebyli jisti, zda bude nebezpečná situace pokračovat. Ale již druhý týden opět sedí v lavicích všech našich 741 dětí, vidíme u nich radost a nadšení. Výuka je v plném proudu,“ píše ředitelka Sr. Margaret. „Většina studentů zapomněla, co se naučili ve své předchozí třídě. Pro učitele je tedy velká výzva je motivovat, aby pokračovali ve studiu. Akademický rok se navíc letos zkrátil. Bude trvat jen šest měsíců, takže tomu musíme přizpůsobit i tempo výuky a učební osnovy.“

Potravinové krizi navzdory

Také školní jídelna je plná. „Rodiče trvají na tom, aby děti měly ve škole mléko a jídlo, protože jim doma nemají co nabídnout. Je tedy naší prioritou získávat více surovin na vaření. Je radost vidět děti, jak jim mléko a polední jídlo chutná,“ pokračuje Sr. Margaret. Zajistit jídlo však není pro sestry z řádu sv. Josefa lehké, protože za rok 2019 byla na Haiti velká inflace a ceny běžných potravin stouply až trojnásobně. Například pětadvacetikilový pytel rýže stojí 23 USD. To souvisí jednak s ekonomickou krizí, která vládne zemi, a také s nedostatečnými dodávkami potravin do země, která se dle UN nachází ve stavu potravinové krize. Více než 4 miliony lidí jsou ohroženi akutním nedostatkem jídla. Pomoci můžete i Vy přispěním na stravu pro jednoho školáka, nebo rovnou pro celou školu – <https://haiti.cz/darek-pro-haiti/> V nepřetržitém provozu je od začátku roku také nutriční a terapeutické centrum, které v Gonaïves indické sestry vedou.

Čekání na Ježíška

Zatímco ve vesničce Baie de Henne slavily děti Vánoce na Štědrý den, ty v Gonaïves si musely na Ježíška počkat až do polo-

viny ledna. Na Haiti je totiž zvykem slavit Vánoce nejen doma s rodinou, ale hlavně také se všemi kamarády a přáteli. Není tedy divu, že probíhá jedna oslava ve škole, v kostele a další například ještě i na tržišti. Lidé jsou rádi, že jsou spolu, dávají si drobný dárek jako například mango nebo banán ze zahrádky, a užívají si společných chvil pohody. Vánoce oslavily děti v gonaïvské škole až 27. ledna.

Ale ani žáci v Baie de Henne nemají čas zahálet. Tam škola probíhá standardně od září. A proto školáci v polovině února čekají pololetní zkoušky. Přesto, že se doma mluví kreolsky, probíhá studium ve francouzštině. Kromě znalosti z daného předmětu je tedy pro postup do dalších tříd nutná také znalost francouzského jazyka (a to mnohdy již od první třídy). Kdo zkoušky neudělá, musí předmět opakovat.

*Lada Matyášová,
ACHO*

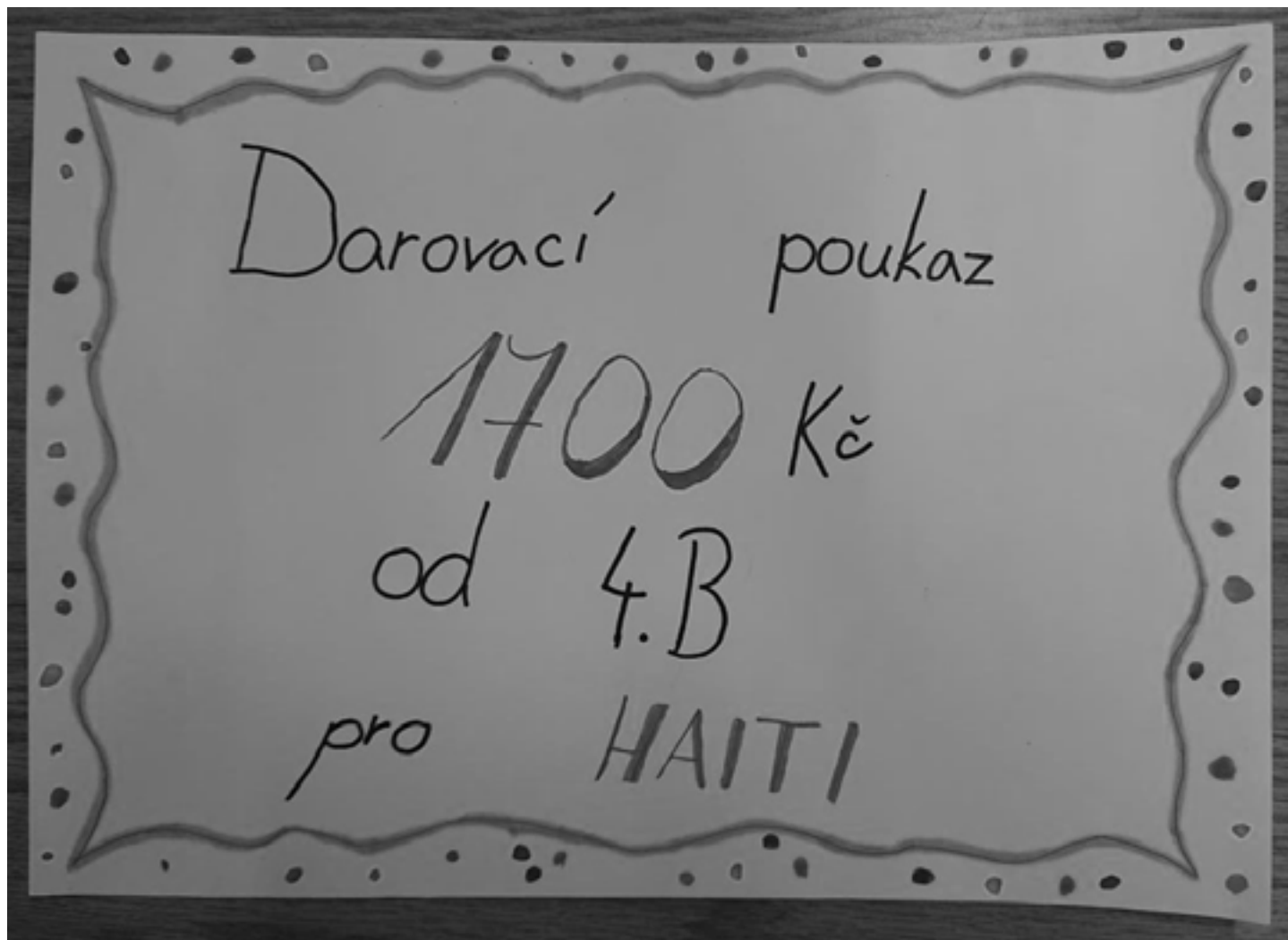

Děti z České Třebové navštívily Charitu

Olomouc – Ve středu 29. ledna navštívily Arcidiecézní charitu Olomouc žáci Základní školy Habrmanova z České Třebové. Hlavním cílem jejich návštěvy bylo předání výtěžku z předvánočního prodeje vlastnoručně vyrobených ozdob na stromček. Kromě toho si pro ně naše dobrovolnice Veronika nachystala povídání o Haiti a tamních projektech. Ná-

vštěva byla završena předáním peněz a krásného certifikátu od dětí koordinátorce projektu na Haiti. Moc děkujeme, 4. B!

*Lada Matyášová,
ACHO*

Jak se žije na Haiti, ukázalo povídání, fotky i videa

Olomouc – Sál vědecké knihovny praskal ve středu 19. února ve švech. Lidé se dozvěděli, jak se žije na Haiti od Kláry Löffelmannové, která s Arcidiecézní charitou Olomouc pomáhala v Karibiku. O tom, kam se země ubírá od ničivého zemětřesení z roku 2010, popovídal i vedoucí humanitárního oddělení Martin Zamazal. Přednášku s projekcí ukončila spousta dotazů od diváků.

Návštěvníci přednášky se dozvěděli střípky z historie Haiti. Haiti znamená v kreolštině „hornatá země“. Dřívější Peru Karibiku ale takřka odlesnili francouzští kolonizátoři. Z původních obyvatel téměř nikdo nepřežil, proto kolonizátoři přiváželi na Haiti na lodích zotročené Afričany. „Haiti je první zemí na světě, kde otroci povstali proti svým pánům. Do čela země se postavil jeden z nich, ovšem také on se stal krutým diktátorem,“ vyprávěla bývalá charitní pracovnice Klára Löffelmannová.

V terénu na Haiti pomáhala celkem třikrát. Poprvé tam přiletěla pár dní po hurikánu Matthew. Při své poslední cestě tam na vlastní kůži prožila zemětřesení. „Epicentrum bylo na severu

země v moři, i tak jsme otřesy ale pocítili znatelně. A poté se ještě opakovaly. Člověk nemohl spát, nevěděl, jestli bude muset v noci rychle utíkat ven z budovy,“ pokračovala Klára s tím, že ve školách, které Charita s českými dárci podporuje, dávali učitelé dětem instrukce, jak se v takové situaci zachovat. Utíkat ven z budovy, a pokud to není možné stihnout, postavit se k pilíři, který drží zdi.

Přednáška přiblížila také problém s odpadky, nedostatkem dřeva, pitné vody i jídla. Také nejruznější zdravotní obtíže Haitanů, které pramení ze způsobu života, jaký vedou. Vláda nefunguje, nestojí za svými lidmi. Systém v zemi neexistuje.

„My nemůžeme nahradit vládu, můžeme jen pomáhat tam, kde to jde,“ dodal Martin Zamazal z Arcidiecézní charity Olomouc, který na Haiti působil i po ničivém zemětřesení v roce 2010. Ulice byly plné trosk, mrtvých a zraněných. Vznikaly obrovské stanové tábory. Charita tehdy lidem zajišťovala plachty, nejruznější přístřešky, pitnou vodu, jídlo, hygienické potřeby...

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

